Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Cổ Động

TÒA ÁN MẶT TRẬN XỬ TỬ-HÌNH VÕ-VĂN-EN

Năm thứ tư • Bộ mới • Số III • 3 đồng • THỨ NĂM 12-1-67

HÔM NAY : ĐẶC BIỆT KICH TRƯỜNG

bình minh

CƠ-QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ƯNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ÂN — TỔNG THƠ-KÝ TÒA-SOẠN: LÊ-HIẾN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại : 21.503 — 25.503 — HỘP THƠ : 219

VÕ-V.-EN ĐÃ NÓI LỜI CUỐI CÙNG GÌ

SAU KHI LÃNH ÁN TỬ HÌNH ?

ĐẦY ĐỦ NHỮNG LỜI BUỘC TỘI CỦA CÔNG TỐ VIỆN VÀ LỜI BIỆN HỘ HÙNG HỒN CỦA LUẬT SƯ

♦ Tường thuật của HẢI BẰNG

SAIGON,— Tòa án Mặt trận Vùng III Chiến thuật tiếp tục xử vụ Võ-v.-En bị cáo âm sát ông Trần-v.-Văn Dân biểu Quốc Hội Lập Hiến vào sáng 10-1 hồi 9 giờ 30. Tòa tiếp tục hỏi các nhân chứng quan trọng của vụ án.

Nhân chứng Nguyễn Đắc Thắng Cảnh sát viên xác nhận trước Tòa, vào lúc 9 giờ sáng ngày 7-12-66 có nghe thấy súng nổ ở hướng đường Mạc Đĩnh Chi, lập tức anh cho đạn lên ống và ra đứng ở giữa đường Tự Đức và Phùng Khắc Khoan để tự vệ và hướng về phía có tiếng nổ.

They 2 người chạy không thấy mặt

Nhân chứng nói rằng, ngay lúc đó anh thấy 1 người mặc thường phục tay cầm súng chạy chiếc xe Honda sơn màu xanh trắng (lúc bấy giờ anh không biết có người đi là nhơn viên an ninh), chạy trên đường Tự Đức, anh liền thối còi bảo động. Ngay lúc đó, anh lại trông thấy chiếc Honda khác sơn màu đỏ trắng chạy tới và quẹo sang đường Phùng Khắc Khoan, đụng phải lề đường rồi té.

Nhân chứng có nhận ra nhìn thấy 2 thủ phạm từ nơi té xe dùng lên chạy đi, không thấy rõ mặt.

Kế đó, Tòa đòi nhân chứng Đỗ văn Uy, Cảnh sát viên, anh cũng được Tòa cho đối chất nhân chứng Lê Quang Thành (nhơn viên an ninh) và không có khai điều gì mới mà hơn trong bản cáo trạng đã ghi.

Kế tiếp là nhân chứng Trung Tá Phạm văn Cư, người chỉ chiếc xe mercedes mang số NBT.701, đã đụng với xe ông Vân.

Trước Tòa, Trung Tá Cư xác nhận khi mở cửa bước xuống đường, anh tài xế Trần văn Xuân là chạy ra gương mặt anh ta có vẻ hốt hoảng và xúc động nhiều.

Chiếc xe Lambretta E.F.

Nhân chứng Nguyễn văn Khanh tức Hồi Thân phóng viên của đài tiếng nói Hoa Kỳ VOA và cũng là đặc phái viên của **bình minh**.

Anh Khanh cho biết, ngay hôm đó, anh vào đài phát thanh Saigon lấy máy cuộn băng phóng và đang lúc ở trong phòng thu thanh thì có nghe hai phát súng nổ.

Đi ra khỏi cửa đài phát thanh, anh Khanh gặp một ông Trung ủy Hải quân lái chiếc xe Lambretta mang số EE, trong lúc chiếc xe đó nổ máy có nhiều người bu lại xem.

Kế đó là 2 cô nhân chứng Nguyễn thị Ngọc Lê minh Châu. Cả hai

XEM TIẾP S TRANG 4

LUẬT SƯ DƯƠNG TẤN TRƯƠNG :

Ông Trần văn Văn không chỉ là một Dân Biểu quan trọng mà là 1 nhà ái quốc

NỮ LUẬT SƯ NGUYỄN PHƯỚC ĐẠI ĐƯA RA NHIỀU NGHI VẤN

Hồi 4 giờ 45 phút, Luật sư Dương Tấn Trương bắt đầu biện hộ. Luật sư xác nhận vụ án trên có lãnh cách lịch sử và quan trọng vô cùng. Nhiều là có những nguồn dư luận lớn lao nổi lên sau đó.

Luật sư cho ông Văn không những một Dân Biểu quan trọng mà còn là một nhà ái quốc, từng chống Ngô đình Diệm bị tù đày khổ sở, nhưng không hề thao ước như những người khác.

Luật Sư cho biết ông Trần Văn Văn là bạn thân của ông, thành thử sự rằng lãnh nhiệm vụ biện hộ sự không có đủ tư cách công tâm khi tình cảm xen vào.

Luật sư cho rằng, nếu can phạm có can tội chống nước thì bắn cũng xa, chẳng khác nào con cho đại triệt sanh ra cần nhân ông Bác si Thứ-V.

Sau đó Luật sư xin cáo lỗi và nhường lời lại cho nữ Luật sư Nguyễn phước Đại

Bản án phải công minh

Mở đầu, nữ Luật Sư Nguyễn Phước Đại nói rằng « không phải Công Tố Viện có tính buộc tội. Và cũng không phải tôi có gắc tội cho can phạm. Chúng tôi chỉ muốn giúp Tòa có đủ yếu tố cần thiết để có một bản án công minh.

XEM TIẾP A TRANG 4

Dưới quyền chủ tọa của ông Chủ tịch và các Trưởng Khối

QUỐC HỘI HỌP BÁO về sắc luật bầu cử 21-SL

Mở đầu cuộc họp báo, ông Chủ tịch Phan Khắc Sửu đại khái cho biết cuộc họp báo nầy sẽ đề cập đến quyết nghị của QH trong phiên họp khoáng đại ngày 29.12.66 và chỉ có một đề tài trình bày trước dư luận trong và ngoài nước là phương án Q.H tranh đấu xin tu chỉnh S.L 21/66, chớ không phải của cá nhân, đảng phái hay tôn giáo nào khác. Tuyệt đối không hề có chủ trương đã kích hoặc có tính gây những khó khăn cho tình thế.

Diễn tiến của cuộc đấu tranh

Kế tiếp, ông Nguyễn văn Dinh đọc bản thuyết trình bài của ủy ban đặc biệt tranh đấu tu chỉnh SL 21/66. Đại khái bản thuyết trình cho biết là khi SL 21/66 được ban hành đã có nhiều nguồn dư luận không mấy hài lòng nhất là điều khoản 20 của SL này.

Ngoài ra một sự kiện đặc biệt là ngay trong buổi lễ khai mạc QH, buổi gặp gỡ đầu tiên của anh em dân biểu đã có ngay những cuộc bội ý của từng nhóm, từng cá nhân đề đề cập vấn đề nầy và không hài lòng điều 20. Kế tiếp các diễn tiến của cuộc đấu tranh của Q.H (tóc chỉ đã loan tin) như từ cuộc thảo luận rồi biểu quyết «minh danh» đầu phiếu để tạo Ủy ban đặc biệt tranh đấu tu chỉnh v.v...

Rồi thì UBBBTĐ đề đến UB-LĐQG trình bày quan điểm Q.H L.H vẽ từng điều khoản các điều 3, 13, 15, 16, 17, 20 và 21 để xin UB

XEM TIẾP H TRANG 4

Lần thứ tư trong 3 ngày

Phi trường Holloway LẠI BỊ V.C. TẤN CÔNG

SAIGON,— (VTX) — Phi trường Holloway cách Pleiku 5 cây số về phía Đông hồi 2 giờ sáng 10-1-67 lại bị Việt Cộng nã 2 quả pháo lựu và bắn súng nhỏ vào phía Bắc đường bay, rất khó chiến liệu nhưng không gây thiệt hại nào.

Đây là lần thứ tư trong ba ngày liên tiếp Việt Cộng đã tấn công vào phi trường.

Lực lượng phòng thủ phi trường đã bắn trả để đẩy lùi địch. Phía Cộng phái rút lui hồi 3 giờ 30.

SAIGON (VTX).— Hai phái lực cơ B57 Canberra hôm qua đã oanh kích dữ dội một kho đạn được và nhiên liệu của Việt Cộng nằm phía Hữu ngạn sông Saigon cách thủ đô 24km về phía Nam Đông Nam gây 15 tiếng nổ phụ và khói đen bốc cao hơn 400 thước.

Mục tiêu chế cách bờ sông không đầy 20 thước và nằm trong một vùng cây cối rậm rạp. Các phi công cho biết những trại của Việt Cộng đã bị đốt hồi trangnoãi 15phút.

Phúc trình của Tướng Westmoreland

500 TÀU BẮC VIỆT CHỞ CHIẾN CỤ VÀO VÙNG PHI QUÂN SỰ VC HIỆN CÓ 9 SƯ ĐOÀN tại Miền Nam

HOA THANH ĐỐN (UPI).— Trong lúc các viên chức Hoa Kỳ đang cố sết một cuộc hòa chiến mới tại Việt Nam, họ đã nhận được một phúc trình của Thống Tướng William C. Westmoreland, cho rằng Cộng quân đã gửi các chiến cụ kỹ lục nào Nam Việt Nam, nhân cuộc lưu chiến hai ngày vào lễ Giáng Sinh vừa qua.

Phúc trình cho thấy rằng 500 tàu biển một số thuộc loại 100 tấn đã chở chiến cụ vào vùng phi quân sự nơi chia đôi hai miền Nam và Bắc Việt Nam.

Thống tướng William C. Westmoreland tư lệnh các lực lượng Hoa kỳ tại Việt Nam đã loan báo hôm nay từ Saigon rằng người ta tin là Cộng quân hiện có chín sư đoàn tức là hơn 280.000 quân tại Nam VN.

Thống tướng Westmoreland cho hay vẫn để tránh lập một sự loãn lạc vào năm 1966 là một khóc quanh mới trong cơ cấu quân sự của cộng sản. Theo Thống tướng Westmoreland thì trước đây đơn vị lớn nhất của Cộng sản là cấp trung đoàn mà thôi.

Người tin tình báo này hiện được xử dụng như một lối cảnh cáo đối với những ai đưa ra luận cứ về sự vô ích về một quân sự của một cuộc ngưu

Kịch Trường

TUỒNG CẢI LƯƠNG NÀO.. ĐÃ LÀM CHO Ô. NAM ĐÌNH PHẢI LÊN TIẾNG ?

LTS.— Ông Nam Định vừa viết một bài trong báo «Thần Chung» của ông, tỏ ý phản nộ đối với một tuồng cải lương đã «xuyên tạc lịch sử trong đầu của dân tộc Việt Nam», Ô. Nam Định hứa trên báo, rằng ông «sẽ cùng đi với giáo sư Ng-hữu-Ba và bạn Kỳ Ninh xem vở tuồng đó. Và «Thần Chung» sẽ có bài sau.

Vậy, tuồng nào đó ? Riêng chúng tôi cũng rảng tìm đề trước xem hát, sau đọc bài của ông Nam Định.

Dưới đây là bài phản nộ của N.Đ mà chúng tôi có vài nhận xét riêng — đối với bài này — song chưa vội viết. chờ đọc bài phê bình của ông đã,..

Xuyên tạc lịch sử trong đầu của dân tộc Việt Nam

THÂN CHUNG nhận được nhiều thư của bạn đọc công phẫn về những tuồng hát cải lương đã trắng trợn xuyên tạc sự thật xuyên qua I giai đoạn trong đầu anh dũng của nhân dân Việt Nam chống Thực Dân Pháp, như một tuồng hát đã nào đã bịa đặt c.uyện ông Cô Bazin bị một ả giang hồ tính nhân giết chết vì... chen (I)

Công nên nhận lại rằng : lúc đó, mặt thám Pháp ở bót Catinat vô cớ bắt giam I số sinh viên học sinh. Thế rồi đồng đảo sinh viên học sinh biểu tình trước dinh Gia Long khi ông Trần văn Hữu làm Thủ Hiến — đòi Pháp trả tự do cho những bạn bị bắt, Cô Bazin huy động lực lượng cảnh binh tấn công đã man vào đám sinh viên học sinh và bắn chết trò Trần-Văn-Ơn. Một đám tang lớn nhứt trong lịch sử được cử hành long trọng. Saigon Cholon Gia định tổng dinh công, tổng bãi thị đề đưa đám tang trò Ơn.

Sau đó, khi Cô Bazin còn vài giờ nữa xuống tàu về nước, thì bị dân quần hạ sát trên vệ đường Lê Thánh Tôn trước nhà hàng La Pagode vào lúc 8 giờ sáng.

THÂN CHUNG không có trang Kịch Trường. Nhưng không vì thế mà THÂN CHUNG không lên tiếng.

Chúng tôi chờ đợi dư luận của những khán giả có dị xem vở tuồng nào đó, lên tiếng phê bình thẳng thắn những ông bà bầu, những soạn giả thiếu tính thương.

Cuộc chiến tranh kéo dài hai mươi năm qua đã đem lại tàn phá cho đất nước, tang tóc cho dân tộc, sa đọa cho văn hóa.., đến mức còn có người khai thác một sự kiện lịch sử tranh dấu của dân tộc thì thật đáng.. phiền.

Tôi sẽ cùng đi với giáo sư Nguyễn hữu Ba và bạn Kỳ Ninh xem vở tuồng đó. Và THÂN-CHUNG sẽ có bài sau.

N.Đ.

Vì đành chỗ cho trương KỊCH TRƯỜNG chúng tôi xin tạm gác các bài thường kỳ lại một kỳ.

THƯ BÀN QUA VIỆC ĐƯA PHÁI ĐOÀN VĂN NGHỆ V:N sang trình diễn ở Mỹ

I.— Vừa rồi, chúng tôi có loan tin, một phái đoàn văn nghệ V.N sẽ thành lập để sang trình diễn tại Hoa kỳ với mục đích giúp cho nhân dân Hiệp chủng Quốc hiểu rõ một dân tộc đã được chính họ giúp đỡ cố mọi mặt và được nhân dân nhiều nước khác trên thế giới chia sẻ nỗi nhọc khổ vì chiến tranh đã kéo dài ngót một phần tư thế kỷ nay. Phái đoàn sẽ trình diễn quanh các thủ phủ của nhiều tiểu bang Hoa kỳ trong thời gian lối 6 tháng.

Nhân lại, việc đưa phái đoàn văn nghệ xuất ngoại nói trên là dề đáp lại lời mời của Bộ «Ngoại giao Hoa kỳ, theo sự tiết lộ của phái đoàn Cận Tòa Đại sứ VNCH ở Hoa Thanh Đốn. Cũng do nguồn tin thông thạo ở Saigon, Bộ Văn Hóa được chánh phủ giao phó nhiệm vụ nghiên cứu và tổ chức phái đoàn Văn nghệ VN như nói trên.

Hôm nay, chúng tôi bàn qua vấn đề trọng đại nầy, một cách tổng quát thôi,

Nói đến phái đoàn văn nghệ VN xuất ngoại trong trường hợp kể trên, chắc người ta phải nghĩ đến sự tham gia của nhiều bộ môn trình diễn của ta như Chèo cổ, Hát bội, Cải lương, Thoại kịch, Vũ, Ca nhạc tân cổ, (gồm Đơn ca, Hợp ca và Hòa tấu),. Một phái đoàn thành lập trên sự tổng hợp như vậy, số nhân viên sẽ không dưới 100 người,

Tuy nhiên, vấn đề quan trọng nhứt trong việc gởi phái đoàn văn nghệ V.N sang trình diễn khắp Hoa kỳ với ý nghĩa đã kiểt lá.., đánh dấu của cố một dân tộc V.N, và nhân dân Hoa kỳ sẽ xem những buổi trình diễn của phái đoàn văn nghệ V.N đề nhận xét trình độ của dân tộc ta ở mức nào ?

Nghĩ đến đó, chúng ta mới nhận thấy bao nhiêu vấn đề được đặt ra cho Bộ Văn hóa trong nhiệm vụ đưa phái đoàn văn nghệ V.N sang viếng một đại cường quốc văn minh tiến bộ nhứt nhì trên thế giới và là một đồng minh của VNCH.

Theo thiển ý, những vấn đề sau đây cần được đặt ra :

1) Những bộ môn trình diễn nào sẽ được chọn lựa tham gia phái đoàn ?

2) Những soạn phẩm nào, sáng tác trên căn bản và lập trường nào mới được đưa ra trình diễn ?

(Xem tiếp trang 4)

Từ «kỹ thuật áp dụng cổ nhạc trong tuồng cải lương» đến...

HÀNH-VÂN (trước) VONG-CỔ (sau) LÀ 2 BẢN NHẠC «VUA» TRÊN SÂN KHẤU

● Bài của TRẦN TỬ VĂN

Chúng ta thấy tuồng tương một buổi trình diễn tuồng cải lương mà không có cả nhạc phụ hợ...

Dù diễn viên tại ba bực não cũng không sao tìm được cái không khí là lành đề rung minh. vì buổi trình diễn sẽ không ra hồn gì. Bởi vậy người ta cho rằng, cả nhạc là linh hồn của cải lương. Cũng có người con dám nói rằng, cổ nhạc... đề ra cải lương. Dù có khiếu quan niệm khác nhau, nhưng không ai phủ nhận tánh cách quan trọng của cổ nhạc đối với cải lương Nói cách khác, cải lương mà không có Cổ nhạc như người không hồn.

Đành vậy, song muốn hưt viên của minh được nhiều người ghé mắt, trăm trồi, người chả vườn phải bỏ độ ốc thêm mỹ, nghĩa là phải biết cách cho hoa và trồng hoa. Cũng như vậy từ đường cổ nhạcsang một vở hát, trước khiết phải hiểu qua các âm điệu của cổ nhạc để áp dụng bài bản như thế nào cho hợp tình, hợp cảnh. Sự kiện nầy, chúng tôi gọi là (kỹ thuật đặt điểm) bản nhạc.

Xem một hát, lắng nghe bài bản được sử dụng, chúng ta hiểu ngay trình độ lão ý thức của soạn giả đối với cổ nhạc.

Vì áp dụng cổ nhạc, ông Trịnh thiên Tư, một giáo học ở Bạc Liêu người am tường và say mê cổ nhạc, đã phân tách như sau :

«Nhạc điệu cổ nhạc gồm : giọng Bắc, giọng Nam, giọng Oán (2) Giọng Oán lại chia 3 hơi khác nhau : Hơi Xuân, Hơi Ai và Hơi Đương.

• Các bản Bắc có giọng xôn, khi khái, mạnh mẽ (vẻ nhạc bộ)

• Các bản OÁN có giọng mềm, du dương, não nề (vẻ nhạc bi)

• Ba bản NAM có riêng 3 giọng khác nhau như dưới đây :

a) — NAM XUÂN : trầm hùng vui vẻ (nhưn chú cho gần gước và kéo ngân) b) — NAM AI : thanh nhã, u buồn (chỉ nhạc vuốt điệu sau chót) c) — ĐÀO NGŨ CUNG : oai hùng, khí tiết (giọng Bắc và Xuân bổn hợp, chỉ sắp dụng ở sau cầu).

Hiểu như vậy, chúng ta nơiônhận định đúng, mới mạn giá cải lương phải là người ta biết phân tách các âm điệu của cổ nhạc. Nếu không lần thì hầu hết soạn giả ngày xưa đều là nhạc sĩ hay lỉ ra cũng thêm nhuốn cổ nhạc. Phũng đoàn như vy xem lại các tuồng xưa cũ chúng ta nhận thấy kỹ thuật đặt đề bài bản rất đúng, hợp tình, hợp cảnh và thích ứng trong buổng diễn ra.

Cũng trong các tuồng ngày xưa, chúng ta thấy soạn giả áp dụng rất nhiều bài bản lạng, như Bắc thì có Lưu thủy, Phú lục. Bình bản chân Xuân tình, Tây thi, Cô bán nghiêu là đủ cả 6 bài Bắc. Như Nam thì cũng đủ 3 bài Nam Xuân, Nam ai và Đào Ngũ Cung: như Hoàn thì có Tứ đại Phụng cầu. Phụng hoàng và cả Văn thiên tường. Đó là không kể nhiều bản nhỏ khác như Khóc hoàng Thiên, Bài Tạ, Long hồ hội Xan xớ Lin, Phước kiếm v....

Thử xem lại một vở tuồng xưa của «Trần nhựt chánh» do ông «Vân HiBan diễn lối 40 năm trước Tuồng chỉ có 25 tờ giấy đánh máy — sánh với 60 của tuồng ngày nay, mà phân ra những 8 màn, và đều (lúc vào trên 20 bài bản khác nhau. Như màn thứ nhựt, có 3 bài Medelon chưng bươm bướm) kế là bản Khóc hoàn Thiên Tây Thi «Ngâm. Mâu ahi, có các bài bình VânVong ở hai1 lang. Bình bản văn Kim tiên Nnũ điểm và nhiều lớp Ngâm. Man bacô Tứ đại oan (lopsang dâu, Hanh vân, và Ngâm. Man tư, có Lưu thủy tân mai. Hành vân. Vong cổ. Giao duyên, Hành vân, Vân thiên tường, Tứ đại oán (lớp xang vân) Mão nhân, cô Hành vân. Kháng minh Tọa lâu, Mũu tiên tử. Hành vân, Tứ đại oán (lớp hồi thủ). Long hồ hội. Bài ta. Vong cổ hoài lang. Mão sầu, có Vong cổ. Long hồ hồi. Xuân nữ, Tây thi, Vong cổ, Hành vân. Mão hây, có Tứ đại oán,Hành vân, Tam phập nhập môn. Tứ đại oán, (lớp sang đai). Hành vân,Tứ đại oán. (lớp xang vân). Mão tâm, có Hành vân. Vân thiên tường. Hanh vân, Vong cổ.

Nếu chú ý bài bản mỗi màn, chúng ta thấy trong tuồng «Trần nhựt Chánh» soạn giả Trần phong Sắc đã áp dụng mười một bài ca Hành vân hay là mười một lần ca bản Hành vân Con Vong cổ Tứ đại oán mỗi bản chỉ có dưng 6 lần. Sự kiện nầy, chứng tỏ, 40 năm trước tức là giai đoạn sơ khởi của cải lương, bản Hành vân là một điều ca được khán giả ưa thích nhứt. Nói cách khác, Hanh vân là «bản nhạc vua» trên sân khấu lúc bấy giờ. Cũng nên biết, Vong cổ vào thời kỳ kế trên hãy chưa nhập tư. Đây, chúng ta nghe nữ nghệ sĩ ten tuổi thuở ấy là cô Ba Hoa (chị cô Năm Kim Thoa) trong vai Kim Đung là một trong ba vợ của Trần nhựt Chánh, ca một lớp ca vong cổ :

Tâm thân ai sẻ rứt,
Đất mất như kim chôn sâu,
Tất đây cam sống đọng nào.
Đất chôn xác mà đâu.

Và chúng ta nghe một nữ nghệ sĩ tên tuổi khác, nói đánh trước có Bảy Phùng Hà,là cô Mười Nhơn trong vai Bạch Diệp, cùng là một trong ba vợ của Trần nhựt Chánh, ca một lớp Hành Vân.

— Phận liễu bỗ, có một mình.
— Ăn chốn lạc lâm. Sơng chiu sớm sớm khuất.
— Tài sản thiếu chi, song tất ai ở đặc.
— Nơi xm lánh, khi nằng mưa nào biết cậy ai ?

Không phải là bản nhạc «vua» trên sân khấu mà thôi, âm điệu Hành Vân còn là «Vua» trong cảm quan của quốc chúng. Bất luận người nào khi cao hứng, cái tiếng ca là chỉ có dùng điệu Hành Vân mà thôi.

CÒN TIẾP

1)— Trích bài của Trần tử Vân trong tạp chí «Tin Văn» số 13, đặc biệt kỷ niệm nửa thế kỷ sân khấu cải lương.

2)— Có người viết là HỒ VĂN tức Hoàn cải, cho không phải OÁ Là sân than.

Các thể-thao gia, thanh-niên ĐỪNG QUÊN
TẠM-TÍNH HẢI-CẦU
BỐ-THÂN HOÀN VÕ-VÁN-VÂN
SẼ GIÚP CÁC BẠN HIỆT-SINH, THÊM SỨC LỰC, HĂNG HÁI VÔ ĐỊCH

(52) ♦ Nguyên tác của KIM DUNG ♦ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

CHƯƠNG 13

Ngàn dặm phò nguy

Đinh bất Tử vừa nói mấy câu nầy vừa đưa mắt nhìn Cao tam nương từ lác đác lá lặc, đường như cho những chữ đùng chưa đủ hết ý tứ và sâu xa của mụ mà lão chăng được chú nào ưng ý. Mọi điều tả hết vẻ xấu xa của mụ mà lão chăng được chú nào ưng ý. Mọi người thấy vẻ mặt cùng thái độ khá ê đều biết là lão chê bai Cao tam nương thôi.

Cao Tam nương tử tính nóng như lửa. Một là mụ có bản lĩnh hơn người, hai là phụ thân cùng bố chồng cùng vợ phụ mẫu đều bị người đều là những nhân vật rất có quyền thế trong vô phương đã bao giờ. Ngày ở Giang Đông, ba là Hàn mai Trang có ruộng tốt nhà khoáng, lại có đủ trường đua ngựa, trường đấu võ cùng rừng núi không biết bao nhiêu mà kể. Vì thế tuy mụ chỉ là một quả phụ nhưng tiếng tăm vẫn đã vị đương vào hàng tai mắt ở đất Quan Đông. Bất luận Bạch Đao hay Hắc đao và từ quan chí dân, ai cũng nhường nhịn mụ.

Đinh bất Tử bodon những lời cầu tứ ngọn mà mà suốt đời mụ chưa từng nghe thấy, chưa bao giờ mụ bị khinh nhờn như bữa nay.

Hơn nữa cao Tam nương tử hồi còn nhà tuổi cũng khá nổi tiếng là người đẹp trong vô lâm ở Quan Đông. Hiện nay mụ xấp xỉ tứ tuần, tuy tuổi thanh xuân đã qua lâu, nhưng mụ quyết không để ai bị nạng đến đùng nhau của mình.

Phòng tục đất Quan Đông rất thuần hậu. Đâu bà con gái thăm thẳn thay mi. Khen đẹp trước mặt họ chưa không được, huống chi lại bương lời xuống sắc là lỗi ?

Cao tam nương tử tức giận sắc mặt lợt lạt.

Mụ lớn tiếng quát :

— Đinh bất Tử ! Người hãy ra đây !

Đinh bất Tử khoát khoát ra ngoài tức điểm lắc :

— Bẩm người các ngươi ra đây cả rồi phải không ?

Đột nhiên ánh bạch quang lóe mắt. Năm lưỡi phi đao chia ra trên dưới tả hữu phòng tối.

lưỡi phi đao thứ nhất vụt lại cùng lẹ hơn. Những lưỡi phi đao tuy ngắn mà đan phóng rất lên rùng rực chẳng kém gì kinh phong phát ra bởi tường, đại đao.

Đinh bất Tử la lên.

— Người không được mà đạo pháp rất đẹp !

Lão thở tay phải vào trong tay áo rồi ra một cây Cửu tiết nhuyễn tiên. Ánh vàng vừa lấp loáng bên lưỡi phi đao đã bị gạt rớt xuống.

Đinh bất Tử thấy lưỡi phi đao thứ năm bay và đến trước mặt, lão liếc phải tường tài nghệ bà mẹng ra của lấy lưỡi phi đao.

Phong Lương, Phạm Nhất Phi và Lá chính Binh thấy thế không khỏi run sợ. Chẳng đều cảm binh khí đinh vào hai cạnh sườn Đinh bất Tử.

Đinh bất Tử bghiêng người né tránh, lưỡi đao của Lá chính Binh chém tới, phòng cước đã vào cổ tay Phạm nhất Phi khiến cho lão phải thu phát quan binh vô. Anh vàng trong tay lão thiếu vẻ gạt cây nhuyễn tiên của Khang Lương.

Phong Lương vừa ra ngoài cửa điểm đã đề liền tinh thần phòng bị Hiu hiểu rằng lão sắp thực ra chế chỉ trong đến minh hơn hết, còn những người kia chỉ là phần phụ họa. Hãn thấy cây nhuyễn tiên của Đinh bất tử quét tới liền cung tay một cái, dựng đứng cây roi lên.

Cây nhuyễn tiên của Phong Lương khác nào một cây trường thương nhân đâm thẳng vào ngực Đinh bất Tử.

Hãn ra chiêu «Tử đi tha phóng» nây là theo thương pháp sở trường Phong Lương. Hãn vận chân lực vào cây nhuyễn tiên để nó thành cứng như cây thương.

Ta nên Lưu thương phá chân phái Thanh Long ở Cửu Châu vô không phải tầm thường.

Phong Lương biết đối phương là một tay kình địch, nên vừa động thủ đã thi thố tuyệt kỹ ngay.

Đinh Bất Tử khen rằng :

— Thằng giặc con bản lĩnh khá đấy !

Lão vươn tay ra Đinh bất lấy đầu roi của Phong Lương.

Phong Lương giật mình kinh hãi vội thu roi về.

Đinh bất Tử liền vươn tay dài ra định chộp lấy thì.

Thấy bốn người giao thủ với nhau. Đinh bất Tử lập tức ngừng tiếng cười đưa cơ nhà, ngưng thần tiếp chiêu. Cây Cửu tiết nhuyễn tiên của lão uốn lên thành một vòng ánh sáng vàng hộ vệ toàn thân. Lão nghĩ thầm trong bụng :

— Phen này mình gặp phải bốn môn phái lớn ở Quan Đông đều là những tay vô công thâm hậu, thế mà mình coi thường bọn họ. Giá tỉ có cố lấy một chọi một thì bốn người nầy mình coi chẳng thấm vào đâu nhưng bọn họ liên thủ quần công thì mình phải cẩn thận.

Nguyên chuyện nầy bắn môn phái lớn ở Quan Đông cùng tới Trung nguyên. Trước khi thương lộ bốn thường môn đã hội họp ở Hàn mai trang luyện tập bọn mật thông trò. nghiên cứu kỹ những ưu điểm và khuyết điểm về võ công bốn phái cùng là lâu lắm cứu việc lão cho nhau bằng tách nào. Cung cuộc dự bị của bốn môn bỗng. Hy vọng giang Nam thì bốn người đã sống vai cự địch.

Lúcnày Lá chính Binh và Phạm nhất Phi đành xét lá cả của Phong Lương cứ nhuyễn tiên chi tìm cự hội để địch lại với cây nhuyễn tiên của đối phương.

Cao tam Nương tử đứng ở đằng xa để phòng phi đao khiến cho Đinh bất Tử phải phân tâm né tránh.

Trong bốn người nầy thì chiêu số của Phạm nhất Phi lão luyện hơn cả. Lá chính Binh cậy sức lực hùng mạnh. Mỗi khát đao của bằng nặng tới tám chín chục cân.

Thạch phá Thiên của Đinh Đang đông ở phía sau mọi người coi họ chiến đấu. Sau khi qua lại ba bốn chực chiêu, bỗng hãy Lá chính Binh cùng Phạm nhất Phi đồng thời tấn công Đinh bất Tử vung roi lên để gạt hai người ra.

Phong Lương liền phòng roi quất vào chỗ sơ hở của lão.

Đinh bất Tử đang cầu đầu xuống. Bỗng nghe đánh vào một tiếng. Hai lưỡi phi đao phóng tới nơi giữa lúc hoàng mang, lão vội ngửa người về phía sau. Hai lưỡi phi đao lướt qua bên cổ bỗng chỉ cách chừng vài tấc.

Đinh bất Tử tuy tránh khỏi, nhưng chăm rầu đâm bạc cũng bị phi đao hơi mất mấy chục sợi. Những sợi râu nầy bay phất phơ trước mặt lão.

Mười mấy người đứng bên cửa điểm theo đó cuộc chiến đầu đến lớn tiếng hoan hô :

— Pháp thủ phi đao của Cao Tam nương tử thật là tuyệt diệu

Đinh bất Tử ngẩn ngẩm kinh hãi trong lòng, lão lầm bầm :

—Bản lĩnh mụ nầy đã đề thiệt : nếu không hạ độc thì ngày thì e rằng bản cay mình phải thất bại chưa cay.

Lão hô lên một tiếng dài, vung cây cửu tiết nhuyễn tiên ra.

Trong lão bỗng vọt đầy đặc, tay trái lão thì triển cầm nó thì phập Cây nhuyễn tiên đánh ra ngoài xa, còn tay phải lão cũng chỉ gây bên. chỉ có một tay trái lão cũng đủ làm cho Lá Chính Binh cùng Phạm Nhất Phi đều đã nhiều hao lá tán công.

Tiếng hoan hô của bọn đệ tử bốn môn phái lớn tại Quan Đông vừa dứt, bay giờ trong lòng họ lại cực kỳ hãi hùng.

Đinh bất Tử thi triển cầm nã thủ phép, Thạch phá Thiên chẳm chế theo rất lẽ lạy làm thích thú. Những thủ phép nầy lão đã truyền cho chưa đang ngày ở trên thuyền. Có đâu bỗng đó chưa biết nhiều về đạo lý võ học, chỉ ngẫu cho thuộc lòng chiêu thức chứ không biết dường vận dụng.

Mấy bốn nay song thân luyện kiếm pháp cho chàng. Dì nhiên chàng tiếp bộ rất nhiều về kiếm thuật. Kiếm thuật là tinh không thì những môn khác cũng ăn hiểu hơn. vẻ quyền cước cũng nhập tâm được nhiều. Chàng thấy rõ những chiêu chưa. bỗ mốc, đánh của Đinh bất Tử đều linh diệu, đọc đi thì vừa kinh hãi vừa mừng thầm.

Năm người đang đánh nhau chẳng nay, đột nhiên Đinh Bất Tử vươn tay ra chụp vào bả vai Lá Chính Binh,

Lá Chính Binh vội xoay đao lại hòi vào tay Đinh Bất Tử.

Đinh bất Tử thừa cơ phóng chưởng đánh trúng vào mặt Lá chính Binh, rồi lão đã lướt bên tay xuống cuộc lấy Thanh Tư kim đao của lão. Nếu lão đánh trúng mặt đối nhau đến Lá chính Binh tức nhiên phải vỡ sọ.

— Thạch phá Thiên không nên để cho một đại hiệp mạnh như vầy phải bỏ mạng ở đây chết. Chàng vội la lên :

— Lão sắp đánh vào mặt tôn giả đó.

Nội lực chàng đầy rầy. Tiếng chàng là tuy ở giữa đám khí giới chưng choáng mà mọi người đều nghe thấy rất rõ ràng.

Lá chính Binh quả là tay có gan dạ. Hãn nghe thấy tiếng Thạch phá Thiên hét, liền tính ngã ngửa ra. Trong lúc vội vàng, thanh đao rời khỏi tay người bắn lão xuống đất mà vòng. Tay bên phải chiêu thân tốc, nhưng trước mặt gió lị chưng phong của Đinh bất tử quạt vào, cơ hồ nghẹt thở. Mặt hắn cho sắt nhạy bỗng đen thêm, đen đến xa vậy.

Lá chính Binh lấn lộn ra xa thấy trương rồi nhảy vọt lên. Toàn thân đinh đầy đất cát, trông người thảm thiết thiết. Thật là một phen bỉ vía, hãn chỉ khác cái chết chẳng bại tức. Nếu hắn không được người đứng ngoài nhắc nhở thì không thể nào tránh thoát phát chưởng ghê hồn của Đinh bất Tử.

Lá chính Binh lần ra ngoài vòng chiến, thì Phạm nhất Phi lại giáp mặt lão người hiểu.

Lá chính binh hết mạnh mợi hoi, la lên :

— Quăng đao cho tôi !

Đại đệ tử của bốn lập tức lăng đao tới.

Lá chính Binh vươn tay ra đón lấy rồi xông vào tấn công.

Lúc nầy cây kim tiên của Đinh bất Tử đang quán lấy cây nhuyễn tiên của Phong Lương. Đinh bất Tử vận nội lực giật mạnh một cái kéo Phong Lương lại rồi quay ngay đánh với Lá Chính Binh.

Lá Chính Binh vội xoay đao nở trênh.

Thạch phá Thiên bỗng thét lên :

— Anh hộ pháp phải cẩn thận, lão chụp vào yết hầu đấy !

Phạm Phi giật mình. Hãn không kịp suy nghĩ gì nữa, vội đưa cây Phán Quan Bút hộ vệ yết hầu.

— Quả nhiên Đinh Bất Tử vươn năm ngón tay đồng thời chụp tới. Xem một tiếng năm ngón tay của lão lướt qua yết hầu Phạm nhất Phi in năm vết máu. Phạm nhất Phi cũng chết cách một tý.

Thạch phá Thiên kêu lên hai lần, cứu được hai mạng người.

— Bọn quân bảo đất Quan Đông ai cũng cảm khích quay lại nhìn chăng. thì thấy mặt mũi chàng trắt đầy lo chẳng tả ra chẳng không muốn để mọi người nhìn thấy chân trường.

Đinh bất Tử lớn tiếng thôi mạ :

— Mụ kiếp ! quân cẩu tạp chẳng nào lắm miệng thế có giải thì tay đây tỷ đấu với Gia Gia.

Thạch phá Thiên nhìn Đinh đang là lưỡi ra nói ?

Lão... nhận ra rồi !

Đinh Đang nói :

Ai bảo Thiên ca lắm miệng ? Có điều Gia Gia thấy mụ Cao tam Cô Chẳng chỉ vì quen miệng, chưa chắc đã phải là nhận biết Thiên ca.

Lúc nầy Lá Chính Binh cùng Phạm Nhất Phi liên tục đánh mấy chiêu liền.

Cao Tam Nương tử cũng phòng phi đao ra trợ lực.

Phong Lương cũng cũng rất được nhuyễn tiên ra rồi, thế là năm người lại chiến đấu với tạp ác lắm.

Đinh Bất Tử nóng ruột muốn biết kẻ nào đã đứng ngoài chỉ điểm để làm trò ngại cho cuộc thắng của lão. Lão cũng ra tay đánh tới tấp.

Thạch phá Thiên vẫn một là lòng thiện lương. Bài là tuổi trẻ hiếu sự. Mỗi khi chàng thấy bọn Lá chính Binh gặp phải nguy cơ, lại lên tiếng cảnh tỉnh hộ.

Trong khoảng thời gian chừng ăn xong bức cơm, chàng đã cứu Lá Chính Binh ba lần. Phạm nhất Phi bốn lần Phong Lương ba lần.

Đinh bất Tử đánh Đinh đến đâu nguy hiểm. Cây kim tiên vọt ra khỏi tay, lão nhảy tung người lên nhảy xỏ vào Cao Tam Nương tử. Cũng may được Thạch phá Thiên nói tọa ra : đó là chiêu «Thiên mã hành không» Cao Tam nương tử mới tránh thoát nhưng vào bên phải mụ cũng bị trúng ngón tay của Đinh bất Tử quét vào cánh mắt mụ không dơ lên được nữa.

Cao tam nương tử bản lãnh thật là ghê gớm. Tay phải mụ mất khỉ lực rồi, lập tức mụ dùng tay trái rút đoản đao liệng ra vun vút Hai lưỡi phi đao đến lên vào vào bên trái Đinh bất Tử.

Đinh bất Tử vung nhuyễn tiên ra cuốn lấy phi đao rồi vung tay quét ra. Hai lưỡi phi đao chia ra bắn tới Phong Lương và Lá chính Binh. Đông thời lão nhảy vọt lên không. Cây nhuyễn tiên từ trênkhông đánh xuống.

Cao Tam nương tử cùng người đi tránh khỏi nhuyễn tiên.

Bỗng nghe mọi người lớn tiếng la hoảng hốt. Tiếp theo mụ thấy đinh đầu mình bị giựt mạnh, người không đứng vững bay vọt lên không.

Nguyên cây nhuyễn tiên của Đinh bất Tử được quấn bài tóc của cao tam nương tử rồi bất người mụ lên không.

Bọn Phong Lương ba người kinh hãi vô cùng !

— Bọn môn phái ở Quang Đông ei mỗi liệt quan mặt thiết rất sự vui vẻ hay lo lắng. Trong bọn đó, Phạm nhất Phi vốn là con bà dòng bạc bách ngày hiểm vô cùng, nếu Cao Tam Nương tử gặp nạn thì bọn người kia tất bị nguy khốn, khó lòng tránh thoát.

Bọn người liền liều mình nhảy xô vào tấn công Đinh Bất Tử.

Đinh bất Tử bất một bàn chân khí. Bốp một tiếng. Lưỡi phi dao lão ngăm trong miệng nhâm thôi vào bụng Cao Tam Nương tử. Tay trái lão, nhân đó, nhân cơ hội, chụp cây mặt phòng liền những Chiêu ác liệt khiến cho ba người nhảy xỏ vào cản trở lại phải lui ra.

Cao Tam nương tử người cho lo lắng trên không, khó lòng tránh thoát lưỡi dao của đối phương. Mụ chụp mắt, lắm bẩm.

— Bọn giặc cướp chết vẫn phi dao của ta đi ra là hãy tám chục người. Bởi ngày ta gặp bên ngoài kẻ cũng là mười. Có đâu mình không ngại lại mà ngay ở đây lưỡi phi dao của chính mình.

Chuyện nay thật là kỳ quặt. Cây nhuyễn tiên của Đinh bất Tử quấn được lưỡi phi dao rồi chia ra bắn vào PhongLương cùng Lá Chính Binh lướt qua bên mình Thạch phá Thiên. Chàng thấy tình thế nguy cấp, muốn lên tiếng nhắc nhở, nhưng không thể kịp được. Chàng liền vươn tay ra bắt lấy hai lưỡi phi dao rồi ném đến trả lại.

Chàng mới tiếng ! Một lưỡi dao vào phi dao đang bắn tới bụng Cao Tam nương tử. Cho lưỡi kia bốt lực mất tốc của mụ.

Cao Tam nương tử tức giận vung roi xuống. Chân mụ vừa chấm đất lại nhảy vung lên bằng mấy mũi tay kinh hãi tất sắc.

Những người đứng coi cũng khiếp sợ thộn mặt ra, quênđã reo hò.

Diễn biến nầy cả đến Đinh bất Tử cũng phải kinh ngạc.

— Bọn người đã có tay cao thủ ghê gớm đến thế làm ngăm tức cũng vậy của mình, mà mình không thua thấp hơn đã thì khó lòng giết được bọn Phong Lương.

— Ông người vậy điều quan lại thật lớn :

— Ông bạn nào làm ơn giúp việc của ta thì có giới thì

Còn nữa

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

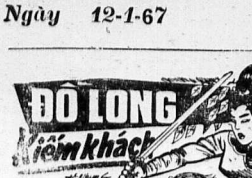

Số 112

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

HỒI 33

Thiếu nử áo xanh che mặt là ai ?

Phương thỉnh Nhân đáp :

— Đúng thế ân sư là sát nhân vương đã cứu ta, đem ta về trong động sau núi Thần nơi cứu chữa mất ba tháng ta mới sống được còn những việc về sau sư đệ đã hiểu cả rồi.

Phỉ Kiềm hỏi :

— Sư thư đã gặp Kiếm khách che mặt lần nào chưa ?

Phương thỉnh Nhân đáp

— Ta đã gặp rồi.

Phỉ Kiềm hỏi :

— Hình dạng hắn thế nào ?

Phương thỉnh Nhân đáp :

— Hắn mình mặc áo tía, che mặt bằng tấm khăn tía...

Phỉ Kiềm khác nào nghe sét đánh ngang tai, Chàng la hoảng :

— Hắn ư ? Hắn là Tử y Nhân !

Phương thỉnh Nhân run lên hỏi :

— Sư đệ cũng nhận biết hắn ư ?

Phỉ Kiềm trong lòng bối rối nên Phương thỉnh Nhân hỏi nàng không nghe rõ. Tâm thần chàng đang chìm đắm vào những luồng sư tưởng đau buồn ; Tử y Nhân đã bị Đông Phương Phi Vân tươi tối lần xuống vực thẳm nói Thạch Kỳ, tất hẳn đã tan xương nát thịt không còn nơi ngờ gì nữa.

Thế là mối huyết cừu của sư môn không còn biết trả vào đâu.

Nhưng chàng lại nghĩ tới thiếu nữ áo hồng Huỳnh du Phương lúc sắp tiếc lộ bí mật thì bị phụ cốt thần chấm bằng yêu huyết mà chết chàng tự hỏi :

— Chẳng lẽ Tử y Nhân không chết ư ? Hoặc giả ngoài Tử y Nhân còn có người khác phóng phu cốt thần chấm ? Nhưng người ấy là ai ? vì lẽ gì hắn lại giết Huỳnh du Phương để bịt miệng ?

Theo lời Nhân Hoàng thì trước sau lão chỉ chuyên có mười môi thần chấm mà lão lại không có truyền nhân. Trong khi chiến đấu với « Thiên trúc bát ma » lão mới xử dụng đến nhưng cách đây đã mấy chục năm rồi. Vậy Tử y Nhân lấy đâu ra được phụ cốt thần chấm ?

Phương thỉnh Nhân không nhận được nữa lại cất tiếng hỏi :

— Sư đệ ! Người bảo Kiếm khách che mặt là Tử y Nhân nào đó phải không ?

Phỉ Kiềm uể oải gật đầu đáp :

— Đúng hắn.

Phương thỉnh Nhân hỏi :

— Người nhận biết hắn ư ?

Phỉ Kiềm đáp :

— Tiểu đệ đã gặp hắn mấy lần và đã cùng hắn giao thủ.

— Vậy bây giờ hắn đâu ?

— Hắn chết rồi !

Phương thỉnh Nhân đứng phắt dậy run lên hỏi :

— Hắn chết rồi ư ?

— Có khi hắn chưa chết cũng nên

Phương thỉnh Nhân nghi ngờ hỏi :

— Sư đệ nói thế thì ta hệ nghĩa làm sao ?

Phỉ Kiềm liền đem chuyện Hồng lâu chủ nhân bị trúng kế rồi bị chặn vội trong thạch động và vụ Tử y Nhân bị Đông Phương Phi Vân đuổi lấp rớt xuống vực thẳm. Nhưng giữa chàng và Đông Phương phi Vân có mối liên quan thì chàng giấu nhem không đả động đến.

Phương thỉnh Nhân nhăng nhăng nói :

— Ta muốn tới hang núi để tìm thi thể Tử y Nhân.

Phỉ Kiềm nói :

— Tiểu đệ xin cùng đi với sư thư để xem Tử y Nhân đã chết thật chưa ?

Phương thỉnh Nhân lại hỏi.

Người đàn bà họ Đông Phương mà sư đệ vừa nói đó lai lịch thế nào.

Phỉ Kiềm đáp :

— Tiểu đệ cũng không biết nữa.

Phương thỉnh Nhân lại hỏi :

— Nàng đã đuổi giết Tử y Nhân thì bản lãnh e rằng trong võ lâm không tìm đâu ra được địch thủ.

Phỉ Kiềm đáp :

— Có thể như vậy... 6 !.. tiểu đệ quên chưa hỏi sư thư tại sao lại tìm đến đây ?

Phỉ Kiềm nói :

— Ta ruợt theo vông tích một thiếu nữ áo hồng.

Phương thỉnh Nhân đáp :

— Thiếu nữ áo hồng ha sát Võ hồn Nữ đã bị người ám toán chết rồi và cũng chết vì phụ cốt thần chấm.

Phương thỉnh Nhân hỏi :

— Chẳng lẽ Tử y Nhân chưa chết thật ư ?

Phỉ Kiềm đáp :

— Thuyệt nay khó lòng đứng vững.

Phương thỉnh Nhân lại hỏi :

— Nữa dưới phe Thiên khu bảo lục bây giờ không còn hy vọng gì lấy lại được nữa phải không ?

Phỉ Kiềm trầm ngâm một lát rồi nói :

— Tiểu đệ đã lấy được rồi.

— Sư đệ... Ta chưa hiểu rõ :

— Cuốn bí lục đó ở trong bí thất tòa nhà đồ sộ tại hang núi.

Phương thỉnh Nhân hỏi :

— Tại sao sư đệ lại là tân khách trong tòa nhà này ?

Phỉ Kiềm mặt nóng bừng lên ấp úng đáp :

— Chủ nhân tòa nhà đồ sộ chính là người đã đuổi giết Tử y Nhân tên gọi Đông Phương Phi Vân.

— Ủa !

— Tiểu đệ bị người mấy tên cao thủ Kim nguyệt Minh vây đánh, không may bị trọng thương, nhờ vào cứu mạng và đem về đây trị thương.

Phương thỉnh Nhân hỏi :

— Sư đệ không biết lai lịch nàng ư ?

— Tiểu đệ không biết.

— Nàng có biết rõ thân thế sư đệ không ?

— Tiểu đệ không hiểu ?

— Chúng ta đi thôi chứ.

— Sư thư ! Sư thư bỏ tấm khăn che mặt ra được không ?

Phương thỉnh Nhân giật mình như bị oang chấm, mặt nàng lộ vẻ buồn rầu. Nàng lắp ấp ứng đáp :

— Ta... không thể...

(CÒN NỮA)

♦ XUÂN TÒNG phỏng tác

(Số 112)

CHƯƠNG IV

Chú Phầy và sở gián điệp V.N.

Tâm Dao Bửu phải quyết định ngay vì thời cơ đến đập quá mau lẹ...

Mười Cô Ma vẻ mặt bình tỉnh bao nhiêu thì trong lòng sóng gió nổi lên bấy nhiêu.

Khi chiếc xe đã ẩn sạch tới Phố Lâm thì Tâm kéo Mười xuống nhà cá hai ra mặt cái quán cóc ngồi uống cà phê định bàn tính công chuyện.

Trong quán lúc nầy, ngoài cô chủ đón quá trà — 16 tuổi — không có khách hàng nào, nên cả hai ẩn tâm trò chuyện.

Hai ly cà phê đen nóng hổi khói bốc lên, Tâm nói trước :

— Bây giờ tạm chia tay nghe anh Mười... chắc anh đợi hiểu ý tôi rồi. Anh chỉ cần cho tôi biết địa chỉ của anh để khi cần tôi tới kiếm anh...

Mười Cô Ma chặn rất đáp :

— Thế anh cho đi đâu mà không vẽ tạm ở nhà tôi... chờ cho mọi việc lắng xuống đã...

Tâm hết sức thông cảm lời nói đầy « ơn nghĩa » của anh bạn bất đắc dĩ, cần vui vẻ đáp :

— Tài phải thử thách 1 lần chốt đã... Rồi sau sẽ hay.

Mười Cô Ma mượn cái hàng cây viết, rồi rút mảnh giấy ra viết :

— Mười ở hẻm 118/25 Lý Thái Tổ Saigon. Tâm đọc, rồi lặng lẽ xé tờ giấy đó ra từng mảnh vụn rồi đứng lên ra khỏi quán không mà trả cà phê và đó vào tay Mười từ giấy 500 đồng.

Mười khìn Tâm đi khuất rồi mới bước ra khỏi quán...

Mười Cô Ma đến cần nhà lụp xụp lợp tôn vách cây thì vừa 1 giờ trưa.

Mười vẻ cần nhà trống trơn, vẻ sau khi tâm rồi, lên giường nằm nghỉ lấy sức vì quá mệt nhọc qua vụ hành trình đầy gian nguy và rất vất vả qua.

Mười nghĩ thiếp đi từ lúc nào cũng không hay, vì hình ảnh thức giấc thì đã thấy 1 phụ nữ ăn bận quá mùa — quần đo bà ba đen — ngồi trong phòng từ lúc nào nên anh giựt mình ngồi nhổm lên...

Cô gái hỏi với vẻ mặt tỉnh thường :

— Sao ? Công tác của anh tới đâu rồi ? Anh đã biết rõ mặt thật của chánh đồng chưa ?

Mười nghe giọng nói và nhớt là câu hỏi thì độ ngay ra cô con gái nhà lá ai, và do ai đã sai nàng đến, bèn đáp :

— Chưa biết rõ thì đã bị nó lại lấy rồi... Nếu không may mắn gặp được tên Tâm Dao Bửu thì mất xác rồi...

Cô gái nghiêm giọng, nói :

— Anh cần « báo cáo » cho rõ ràng mọi chi tiếc... Sở dĩ thượng cấp không cho phép anh tới sớm là vì lúc nầy bọn kia đang truy nã anh đó lắm đó...

Mười Cô Ma đáp rất thản nhiên :

— Tôi không muốn « báo cáo » qua một đệ tam nhân... Cô vẻ mình là thượng cấp đi...

Cô gái tỏ vẻ tức bực, nhưng cố làm ra bình tĩnh :

— Nếu anh quyết định như vậy thì anh phải chịu trách nhiệm đó...

Mười đáp với giọng gân khiêu khích :

— Trách nhiệm ở... Thân tôi còn không kể còn nói đến trách nhiệm nữa sao ?

Cô gái đứng lên nói trước khi ra khỏi cần nhà :

— Tùy anh... bây giờ tôi phải về.

Mười Cô Ma cũng không buồn đáp, anh đi vô phía sau mức nước rửa mặt.

Lúc nầy đã 7 giờ tối...

Thì ra Mười đã ngủ một giấc dài 6 giờ đồng hồ thật là ngon lành.

Mười có vẻ ăn ức về thái độ « đe dọa cấp trên đầy vẻ mình, 1 nhân viên sống nhờ vào cái chết thì còn ra nghĩa lý gì nữa ?

Sau khi thay đồ, Mười ăn mặc như một tên thợ ra quán cơm bình dân đang hóa tiền.

Không 8 giờ tối, Mười quyết định về sớm.

Chàng ba mươi phải sau Mười tới sớ và khi tình sự vụ kinh thì được đưa về phòng Thiếu Tá trưởng sở gián và phản gián của Việt Nam.

(Còn nữa)

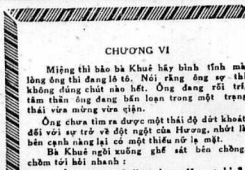

♣ Truyện dài tình cảm của SI TRUNG

(Số 112)

CHƯƠNG VI

Miệng thì bảo bà Khuê hãy bình tĩnh mà lòng ông thì đang lo tô. Nói rằng ông sợ thì không đúng chút nào hết. Ông đang rối trí, tâm thần ông đang bần loạn trong một trạng thái vừa mừng vừa giận.

Ông chưa tìm ra được một thái độ dứt khoát đối với sự trở về đột ngột của Hương, nhứt là bên cạnh nàng lại có một thiếu nữ lạ mặt.

Bà Khuê ngồi xuống ghế sát bên chồng, chồm tới hỏi nhanh :

— Ông định làm gì cho Hương, hả ?

Ông khuê đáp giọng nghiêm nghị :

— Tôi chưa biết. Cần tuỳ thái độ của nó.

Bà Khuê liếc nhanh ra ngoài thấy Lệ dìu Hương tiến lên bậc tam cấp. Bà đánh nhẹ vào tay chồng nghiêm giọng bảo :

— Nè, ông đừng tỏ vẻ nổ chơi. Tánh ông nóng nảy lắm. Ông không giải quyết được chuyện nầy đâu. Nó đã trở về thì mình nên lấy lời ngọn ngót mà cầm chân nó lại. Xử tội nó cứng rắn quá không nên đâu.

Lần tới không bao. Hương ghị đừng lại; Lệ khẽ hỏi bên tai nàng :

— Kìa, cậu làm gì kỳ vậy ? Vào nhà xin hai bác tha thứ đi chớ ?

Hương cúi đầu nhìn xuống, rưng rưng nước mắt, đôi tay nàng bấu chặt vai áo đầm. Lệ biết nàng tới, nàng ghị đứng lại. Lệ nhìn vào trong thấy đôi mắt ông bà Khuê đang nhìn mình sửng sốt.

Nàng vừa buông vai Hương ra bước tới định cầu cứu tới bà Khuê thì bà vụt đứng lên chạy ra gọi lớn :

— Hương ! Con !

Hương ngước lên, đôi mắt rằng dầm đìa những lệ. Nàng run giọng đáp :

— Má... má !

Rồi hai mẹ con cùng chạy tới. Hương ôm chầm lấy mẹ gào khóc :

— Má ơi, má ! Má... tha tội... cho con !

Bà Khuê siết chặt Hương trong vòng tay run rẩy. Giọng bà lực đi :

— Hương ơi, con đi đâu... dữ ác vậy hả ? Con... không thương... ba má sao ?

Hương ép Mặt vào ngực mẹ khóc sướt mướt :

— Má ơi, con... khổ lắm ! Con chết... má ơi !

Lệ nhìn cảnh trăng phùng của mẹ con Hương mà bất mũi lỏng. Nàng lắc đầu, chép miệng thở dài; nàng quay mặt sang một bên như đi trên tình lòng mình. Nước mắt chảy ròa ra khoé.

Ông Khuê cất tiếng gọi :

— Hương à ! Vào biểu coi !

Lệ vụt ngước lên, bước nhanh vào trong, cúi đầu chào ông Khuê, cất giọng khẩn khoản :

— Kính chào bác. Xin bác thứ lỗi cho Hương. Hương đang đau khổ nhiều. Bác bảy ban cho Hương tình thương và niềm an ủi !

Ông Khuê trố mắt nhìn Lệ đăm đăm. Ông khẽ hỏi :

— Xin lỗi cô là ai ?

Lệ không chủ ý đến hơi hướm câu hỏi của ông Khuê. Nàng chỉ nghĩ đến cô mối mặt đầu quan trọng và cần thiết trong lúc nầy, đó là làm sao giảm bớt con tức giận của ông bà Hương không thấy tủi hổ, tuyệt vọng ở ngay tiếp lại với gia đình.

Nàng gượng tươi cười đáp :

— Da thưa bác, cháu là bạn thân của Hương. Hương ở với cháu từ ngày...

Ông Khuê cướp lời hỏi giọng gay gắt :

— Từ ngày nó bỏ nhà trốn đi phải không cô ?

Lệ hơi mất tinh thần, nhưng nàng cố trấn tĩnh để giúp bạn được một cái gì thiết thực nhứt trong giờ phút nghiêm trọng nầy. Nàng trầm giọng đáp :

— Xin bác tha tội cho Hương. Cháu đã giải thích hết lời Hương mới trở về đây. Hai bác hãy lấy tình thương và lượng khoan hồng giữ chân Hương lại.

Ông Khuê cười gằn :

— Nói vậy con Hương nó mang xác về đây là nhờ ở thuyết phục, nên nó nhớ không phải tự nó biết lỗi mà quay về tạ tội với gia đình.

Lệ vừa định mở lời thì ông tiếp luôn với giọng nghiêm nghị khác thường :

— Vậy vợ chồng tôi cũng xin nhờ cô trở ra biểu nó đi luôn đi. Đừng các mặt đứa con đại bất hiếu đó về đây nữa. Đó là cách cô giúp cho nó sống sót mà giữ vẹn tình yêu đối với thằng Nguyên kẻn nạn kia.

Lệ nghe đầu mình nóng rang lên. Nàng đã tiên đoán được phản ứng của ông bà Khuê lúc vừa trông thấy mặt Hương nhưng nàng không thể biết trước được thái độ của ông Khuê lại quá phũ phàng cứng rắn đến thế nầy. Trong một thoáng, nàng muốn phản đối thái độ đó của ông Khuê. Nàng cảm thấy bắt thình lình quá. Nàng kêm gìn lòng thất chặt để thân thiết lắm mất tình cảm của ông bà Khuê, điều rất cần thiết đối với nàng trong việc giúp Hương thuyết phục và cả thống sự gả bán của gia đình bạn.

Càng chôm tới, nhân mặt khẽ bảo !

— Thưa bác, Hương đã đau khổ quá nhiều rồi. Xin bác đừng làm Hương đau khổ, tuyệt vọng hơn nữa. Tội nghiệp lắm bác ơi !

Ông Khuê rùn vai cười nhạt :

— Cô là bạn nó, cô chỉ biết có nó đau khổ mà thôi chứ cô đâu có biết cả gia đình nó khổ sở vì nó nhiều đến bực nào !

Ông cúi nhìn xuống, cất giọng nghẹn ngào :

— Cô làm cha mẹ, cô mới... cảm thông được nỗi lòng của người sanh con mà không... sanh được lần nào ! Một khi con cái nó chống lại ý muốn của mẹ cha thì... thì thôi cha mẹ nghĩ kể như nó đã chết hồi lúc con nằm nôi vậy đi !

(Còn nữa)

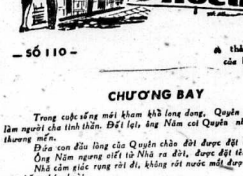

— SỐ 110 —

♣ thâm tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG BAY

Trong cuộc sống mới khơm khỏ long đong, Quyền nhận ông Năm làm người cha tinh thần. Đối lại, ông Năm coi Quyền như con, hết lòng thương mến.

Đứa con đầu lòng của Quyền chào đời được đặt tên Nhã.

Ông Năm ngưng siết tử Nhã ra đời, được đặt tên.

Nhà cầm cuốc rung rời đi, không rót nước mắt được nhưng, mi mắt cứ nhấp nháy khoái.

Nghẹn đi một lúc bỏi xúc động mạnh, Nhã ngước nhìn thâm quen lên ông Năm :

— Ngoại siết nó nầy mà con cũng còn thắc mắc nữa sao. Thằng Chánh đã tìm sao là ta của con cho được. Nó cũng bị hại như mẹ con chớ có lỗi hệ gì đâu.

— Vậy.

— Ba con Loan cũng là ba của con nữa đó. Ngoại không thể tưởng tượng nổi cái người đàn ông nào lại tàn nhẫn bỏ vợ, bỏ đứa con đầu lòng của mình trong lúc giọt máu đó còn trong bụng mẹ.

Nhã gục mặt xuống, khu rên :

— Trời ơi, cánh ngỡ đứa đau như vầy con biết phải làm sao !

Ít ra thì Nhã cũng còn có được cái tiếng nói, Loan thì không. Nước mắt Loan đã rót dài xuống cả, cầm giác quá mạnh làm Loan nghẹn nhiều nữa. Nếu không có gắng gượng lực, Loan đã chết chướng sống hết tỉnh.

Ông Năm mở cái nhìn xa xôi :

— Suốt từ buổi phải rời người chồng thâm đặc tân nhân, mà con rầu buồn sanh đau yếu liên miên. Sanh ra con, khỏi nhọc mệt, mà con hết sức chịu khó, hết sức gắng sống, vậy mà cũng đến đổi ba năm sau đệ thất, đành không chịu nổi nữa, mà con qua đời.

Nhớc nhớ chuyện cũ cũng làm ông Năm ngữ ngài không ít. Ông run giọng :

— Lúc mà con sắp thở hơi cuối cùng, ngoại có hứa là dầu kham khổ, dầu có nát thân ngoại, ngoại cũng quyết chí nuôi cho con ăn học nên người, sau nầy giúp cả dành xỉ cái người ta. Ngoại hứa lên đó, ngoại cũng cốn muốn trả lời với ba con nữa, ngoại muốn nói lớn lên tiếng nói cho ba con phải xám hối rằng đừng trông xuống bố mẹ mà nó không danh vọng như người ta.

Thấp giọng hơn nữa, ông Năm :

— Nay không nợ gặp lại ba con trong tình cảnh oái oăm quá, nhưng dầu sao, gặp mặt lại ba con là cũng đã cho ngoại hả dạ, bằng lòng lắm rồi. Hoài bão của ngoại là ba con bình ảnh xứng đáng một con người của con đã trả lời cho ba con biết, cán mực kết bình hay thấp hèn cả, ngoại không cần nghĩ tới nữa. Cả lẽ cũng phải cố lắc ba con không hoàng trước mọi tội ác cũ mà tự xử lấy sao cho nữa.

Nhã thống thiết :

— Tình cảnh đã nầy, ngoại nghĩ giờ con phải làm sao ?

Ông Năm do dự :

— Ngoại thiệt tình không muốn có ý kiến nữa đó con.

Nhã buồn rầu, lại cúi gục xuống. Ông Năm thêm :

— Hai mươi mấy tuổi đời, thiệt ra con đã thử sự tuổi thành nhơn. Ngoại cũng tin con có đủ mọi sáng suốt chín chắn trước mọi phân quyết, mọi thái độ đối cách những điều con gặp phải. Ba tháng nuôi con ngoại hai mươi năm, ngoại mong chỉ thấy được ngày nầy thôi. Mấy lúc sau nầy con đau biết nhiều đêm ngoại hết sức lo sợ không sống đến một ngày như ngày. Ngoại đã giả yếu lắm như con biết, sống nay chết mai đầu lưỡng trước được Giờ con đã có biết ba con là ai, đáng thiệt cảng hiểu hết thuyện của ra sao, điều gì đã đem đến cho mẹ con cái chết gấp mà bỏ buồn rầu đau yếu nữa, đời con thì bớ sự nầy đi. Con tính sao tùy ý con. Riêng phần ngoại, ngoại tự coi như đã hết việc, ngoại xong phần làm rồi. Con của ngoại đứng ra ngoài cuộc phân quyết nữa rồi đó. Ngoại cần được yên ổn lắm con. Thương ngoại, con cho ngoại được yên là tỏ lòng đáng quí lắm.

— Nhưng ngoại sẩn là ngoại của con, ngoại hoàn toàn nó cũng.

— Cám ơn cần đã hết tình nghĩ tới ngoại trong lúc nầy. Ngoại đã hành diện thiệt rồi con. Nhưng cái giá ấy của ngoại cũng tỏ rõ quá. Con không nên trông cậy ở ngoại bất cứ ý kiến nào. Cả thế ngoại lẫn thân lâm. Thương ngoại là con không bỏ ngoại trong ngày ngoại nằm xuống yên nghỉ, vậy thôi. Con hãy dành bình thân cho trí tác để nghĩ sẽ nhiều việc khác mà con bị đổi hết phải tính toán dài khoát. Con lo ngay đi là vừa.

(CÒN NỮA)

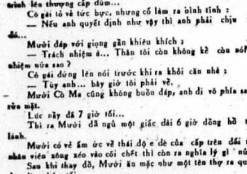

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 112

11.

Thuần vung vung nước mắt ?

— Con khổ quá, má ơi !

Bà Hoa lại bỉ mũi :

— Đừng có khóc, mầy khóc... rồi tao cũng khóc theo sao.

Thuần nhìn quanh :

— Hoa đâu rồi má ?

— Đi hết rồi, thầy kệ họ... con lo tính đường thân con đi. Con chuyện gì thì mà lo, Hộ không làm gì được con đâu. Con lo rầu rồi anh bịnh làm sao đây. Ai nuôi con ?

Nghe nhắc đến con, Thuần mừng rỡ.

— Má cho con ăn cơm nhé.

Hoa từ phòng bến nghe rõ tất cả câu chuyện, vội bưng bê 1 bát bước sang, nhìn Thuần với đôi mắt thật buồn. Thuần cầm bát nhìn lại vẻ hết lên :

— Đưa con tôi đây tôi không muốn cô bồng con tôi.

Thuần ngồi chồm lên đón lấy con, ôm vào lòng Hoa buồn bã hỏi :

— Thuần nó đối xử với mình như vậy sao ?

— Cô muốn tôi đối xử lắm sao nữa ? Cô cướp chồng tôi. Lại đem thằng con thuộc máu tôi, trong nhà tôi. Cô muốn tôi phải làm sao bây giờ ? Phải chăm sóc đứa con của kẻ thù làm hả ? người phản bội.

Hoa thở dài lắc đầu :

— Thuần không hiểu gì mình cả.

— Hoa muốn tôi hiểu cách nào bây giờ ? Tôi đối với Hoa hàng tháng bao thật đẹp. Hết sức lo lắng cho Hoa, vậy mà vẫn... Hoa lại xử tệ với tôi như vậy. Tôi tin anh Thành, tôi tin Hoa, tôi tin hai người vì ân nghĩa ngày xưa mười đay đó... sau tôi làm gì. Cho tôi đe biết Hoa về Saigon nầy làm rối. Hoa đóng kịch với tôi từ chiều đến giờ, nên tôi buộc lòng phải làm giờ Hoa lại cho giấp mặt anh Thành, coi hai người làm sao ? Cô hai cũng đóng kịch thật lẽ hoàn chỉnh.

— Bà Hoa sen vô :

— Thôi con mầy làm chi ? Người đã không biết điều như vậy, nói nên lời vô ích làm !

Hoa không để ý mà chỉ nói với Thuần :

— Mình khổ lắm. Thuần ơi ! Cô miệng mà nói chẳng nên lời.

Thuần nghiêm nghị :

— Hoa cứ nói. Chúng mình là bạn nhau từ lâu. Ở việc thống thiện... Tôi cũng khổ lắm chắc Thuần biết. Hạnh phúc vì gia đình tôi có thể đổ vỡ bất cứ lúc nào, nếu tôi không biết giữ gìn.

Bà Hoa lại xen vô :

— Thôi mà con, nói làm chi vô ích.

Quay sang H oa, bà tiếp :

— Con cô, tôi tưởng cô nên đi là phải. Con tôi nó hiểu. chớ phải như người ta, nó xé tét cả ra làm hai rồi nói cho cô biết.

Hoa nghẹn ngào, dành thở dài :

— Thôi vinh biệt. Thuần ơi ! Tôi tưởng mình đến đây sẽ làm cho Thuần được vui. không ngờ ra có sự nầy, cho biết nói sao bây giờ ? Mình chỉ mong một ngày kia, Thuần sinh tính lại sẽ hiểu cho lòng mình thôi.

Hoa lấy 1 tấm tiếng thiệt dài :

— Chao ôi ! Cô nói đến tôi là bà già, tôi ngộ cho mấy nên lòng thơ cả. Hướng chi là thằng rể tôi, cái thằng nó hão ngọt.

Hoa lặng lẽ bước ra cửa. Thuần vội gọi với theo :

— Hoa. Hoa...

Hoa dừng lại nhìn bạn đợi chờ. Thuần thấp giọng :

— Rồi Hoa đi đâu ?

Hoa lắc đầu :

— Cứu ơn Thuần, thôi vinh biệt !

Riết con mình nhẹ đi, để xác cầm má đôi ý. Bà Hoa lên tiếng ngăn :

— Thôi con mầy nghỉ đi, coi chừng mệt trở lại bây giờ. Không ai lo được đâu. Chuyện gì cũng cứ để đó sau rồi hãy tính.

Thuần nằm xuống gối thở dài :

— Nghĩ cũng tội nghiệp cho Hoa quá !

Bà Hai nghiêm mặt :

— Hừ... cô sao hay thương người lăng nhăch. May con nhỏ đó cũng khôn, chắc gặp đứa khôn thì con mất chồng mấy mươi đời rồi.

Thuần vừa nguyên con vừa ngẫm nghĩ : tôi : — Hừ, Ba thua là bà chớ đàn ông ai mà không vậy ? Hết đàn bà để đã là họ nhào vô. Nếu con nhỏ đó, nó mà đang hoàng chính chuyên thì thằng Thành lấy gì được ? Nó cũng phải làm sao đó mới có chồng.

Kẻ cũng lối thiết lắm, má ơi ! Chuyện tính cám mà, mình làm sao quá quyết được. Có khi vì quá sức đa mà Hoa siêu lòng cũng nên. Tội nghiệp Hoa đang gặp nhiều khó khăn, mình lại thêm vào cho Hoa thêm. Con hối hận quá. Rồi vì quấn trí, mà Hoa có thể hành động liều lĩnh. Chắc con phải ăn hận suốt đời.

Bà Hoa không đồng ý :

— Con sao mầy... Má nói hết không chịu nghe. Thương người là một điều tốt. Nhưng thương cũng phải để phòng. Cái đứa nó gì... chồng mình như vậy mà thương cái nỗi gì ? Mà nó lấn nầy nữa mà con không nghe, mà bỏ mặc, muốn ta gì làm à !

— Dạ, má cứ để con lo...

— Ngộ không ? Vậy sao hồi nãy con sai con bếp qua bên đó làm chi ?

Thuần cười thẹn :

— Tại con quynh quá, không biết làm sao.

— Lăng nhăch, cái con nhỏ nầy. Thôi mà bà đi, con đến nhà thăm nó đó. Con đến mà xét phân đau tim nhà, phải coi chừng, lo buồn hoài chết bất đắc kỳ tử ngay lắm. Cũng may mà con nhỏ đó chịu ra vẻ. Nó nhìn 1 lại đây, không biết nói sao đa. Ủa má sao nó làm tới đây ?

— Con mời chi vô nhà chơi !

— Trời đất, bộ điên rồi sao cho ?

— Gì mà điên rồi ? Chỉ là bạn học cũ của con. Chị con lâu ngày gặp lại mừng rỡ, con mời chỉ vô chơi vậy mà !

(Còn nữa)

HÒN MÁU RƠI !

TRUYỆN DÀI TÌNH CẢM, XÃ HỘI

● Cô LAN-SƯƠNG phỏng tác

Số 4

I.- Mộng hay thực ?

— Nhung Huệ không thể là một con người thành thật. Điều đó tôi đư biết.

Anh nên cần nhắc lại lời nói. Tôi xin nhắn mạnh nó là con tôi nên ruột của tôi, tội bành da xé thịt để nó ra, tôi không thể tên nhẫn làn việc đó...

Huệ nói với giọng thiết tha, thành khẩn làm Tư Thái nghĩ thầm ! Có thể Huệ là một con đàn bà lang chạ, nhưng là một người mẹ biết yêu con. Chẳng đổi giọng :

— Thật tôi có thể tạm tin là đứa nhỏ bị bắt các đi, nhưng tẻ ra phải có người nào đó làm chuyện ấy để thả lợi nào đó chớ ?

— Chính tôi chẳng rõ điều đó. Tôi có thể cho anh biết là tôi tên kẻ nhân đề truy tìm mà, miễn sao tôi, nhưng cho đến ngày giờ nó vẫn bặt tin tôi vô cùng đau khổ muốn sống của...

Nhưng lời giả dối đầu mà chốt lưỡi của Huệ đã làm nao nùng lòng Tư Thái mới con người đàng trước sắc đẹp quả quyến rũ của Huệ chẳng đã nhương bộ. Chạy cơ hội ấy, Huệ rào riết tấn công :

— Anh có bao giờ chịu hiểu rằng. Huệ của anh vẫn một lòng trước sau như một Huệ luôn luôn vẫn là Huệ của Anh. Nhưng ai ngờ giờ anh bỏ sầu Huệ đau là một sự cao ngạo, một sự vu khống. Anh đã có biết kẻ mạnh tâm bày điều đặt chuyện là cố ý gì không ? Hay muốn đoạt người yêu của Huệ. Hy muốn chứng ta xa nhau nữa, xa nhau mãi.

— Ai lại đi làm chuyện như thế ?

— Kẻ đó chính là kẻ vẫn đeo đuổi anh...

— Ai ?

— Ngọc Anh chớ ai !

— Tôi yêu cầu Huệ không nên đa động đến người cố tâm lòng vàng ấy.

— Ngọc Anh coi bộ mặt thì lương thiện nhưng lại chứa tâm địa hiểm độc vô cùng anh biết không ? Nếu nàng là một người hiền lương thì đâu có bỏ chồng theo trai...

— Huệ không nên vu cáo kẻ vắng mặt để che chở tội lỗi.

Trước thái độ của Tư Thái. Huệ đổi chiến thuật, thiếu nào nói với một giọng như than van :

— Ngọc Anh đã tàn nhẫn muốn tìm đủ cách loại Huệ, sao Ngọc Anh nỡ lòng như thế. Huệ hiểu rằng anh tin tưởng Ngọc Anh. anh sẽ xa Huệ.

Vậy anh hãy cưới Ngọc Anh đi, hãy lấy nàng làm vợ đi. Huệ rất ân hận những hành phúc cho hai người. Huệ sẽ trả nhà của, tiền bạc lại cho anh. Huệ sẽ rất vui lòng ra đi...

Tư Thái mức khăn lau nhàng bột mồ hôi, bỗng nhiên xuất hiện ở trán. Chẳng ra vẻ thờ thẫn suy nghĩ :

— Tôi muốn biết sự thật, tất cả sự thật.

— Con sự thật gì nữa ! Huệ đã giảng tay gay gắt nói. Anh đã nói những điều kinh khủng thật. Anh hãy cương cổ thêm ý định của anh. Anh hãy giết Huệ đi. Nhưng anh chỉ có thể tiêu hãy xác thôi, còn linh hồn anh không thể tiêu diệt được. Hay là anh muốn đây vô làm cho tôi đau khổ thì thà anh cứ tự tiện.

— Tôi không muốn làm gì khác hơn đối với Huệ. Tôi chỉ muốn hiểu Huệ nghĩ sao muốn thành một gia phụ. chỉ vậy, để làm chi vậy ?

— Những sự đầu đã ra tâm của người ta đối với Huệ. Huệ không cần biết cho mệt xác. Huệ chỉ biết rằng vào giờ phút nầy, anh đã hết tin cậy Huệ, anh muốn xa Huệ thế thôi. Anh cứ yên tâm. Huệ sẽ nhỏ cây gai trước mắt giúm anh.

Nói xong, Huệ bước lại cái bàn nhỏ để ở góc phòng. Tư Thái nhìn theo mỗi cử chỉ của Huệ. Nàng kéo học lấy ra một tờ giấy, ngồi xuống ghế quay lưng lại. Tư Thái cảm cụi viết.

Tư Thái nhìn trên cái lưng và cái đầu nghiêng nghiêng của Huệ. Chàng thấy Huệ càng đẹp trong chiếc áo mặc ngủ bâu nhau, cái cổ Huệ vừa trắng vừa nở tròn ẩn hiện qua mớ tóc uốn không tiệt tự.

Huệ khóc chăng ? Đúng lì Huệ khóc. Huệ lại đưng lên bước lại cái tủ đứng kê bên, mở lấy một cái « xắc » tay.

Tư Thái lo ngại hỏi :

— Huệ muốn gì ? Huệ tìm cái gì trong đó ?

— Huệ nhìn cười đau khổ đáp :

— Huệ không phải lấy vũ khí đâu. anh đừng lo... Huệ lấy hộp nữ trang mẹ... những món vật kỷ không phải của Huệ, xin trả lại anh.

(Còn nữa)

Hiệp Khách Hành

(HÒM NAY XEM TRANG 2)

TIẾP THEO X TRANG I

cụ Trần văn Thích 19 tuổi (ngụ nhà số 629/64A đường Lê văn Duyệt SG) lái xe gắn máy Suzuki chở cậu Nguyễn văn Đông 17 tuổi (ngụ nhà số 629/70 F Lê văn Duyệt SG) theo Xa lộ lên Bến Hòa đạo chơi, Đến khúc quanh chỗ S. gần suối Là Ô, vì hàm đua với máy xe khác, cậu Thích lạt tay lái lao vào đầu một quán xa Hoa kỳ, khiến xe gắn máy gãy cổ-pô, yêu đồi, và hai cậu đều bị nát đầu bộ óc, gây tay chân chết tốt. (PV)

TIẾP THEO H TRANG I

ngà ba Sư vạn Hạnh và Trần quốc Tuấn : 1 quán xa đụng 1 xe Honda Tai nạn xảy ra, liên có quán cảnh Mỹ đến nơi lập biên bản.

Được biết người cầm xe Honda là một quán nhân làm việc tại Nha Quan cụ tên Nguyễn văn Ninh (con cụ Giáo Nguyễn văn Thường ngụ tại cư xá Dương công Trừng) bị bánh xe các qua mình, đập người chết liền tại chỗ. Thế kẻ bạc mệnh được chở vào nhà xác Tổng y viện Cộng Hòa. Còn vấn đề anh nghỉ sau cùng bị thương nặng, được chở vào bệnh viện Chợ Rẫy cứu cấp.

TIẾP THEO T TRANG I

không kể bán lẻ thì người bán sỉ, tức các nhà sản xuất hoặc nhập cảng, đã bóc lột giới tiêu thụ một cách vô tội vạ.

Quả thật vậy đã giá cả nan giải. Giới tiêu thụ có mua được hoặc không vì tôi giá cả quá nặt các vật dụng thực phẩm... chợ đen chỗ còn biết kêu ca vào đâu được.

Vì ai ai cũng biết như hiện tại, có những món hàng nhập cảng đã tới tay người mua, mà giá phải trả là giá «phòng đuôi». Bởi vậy đôi nghèo đúng nên thắc mắc làm chi cho thêm bực mình, giảm thọ mà chỉ nên tự an ủi rằng, mình đang sống trong thời buổi «chiến tranh» ; những kẻ thắt thà lưng buộc bụng tay trái lên thế.

Nói đến đi chợ Tết để ăn Tết, mua sắm Tết cho con nít vui bề ngày Xuân là cả một sự lo lắng đắt, một sự phiền muộn đến xa trong lòng người... nghèo quan nhiều xuất thăng thiếu ăn thiếu mặc mà cơ 12 tháng đáo một lần lắm... lo phiền.

Tết năm nay dân nghèo khó... chắc Tết năm nay vật giá đắt mức nào và những người không ăn Tết nghĩ sao? xin bạn đọc theo dõi loạt bài này.

(Còn tiếp)

BÁC SĨ THƯƠNG TRỰC

Tất thứ tư 11-1-67 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng (tới mai)
Trừ thứ năm 12-1-67 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Phạm Huy Sinh 180, Đinh Tiên Hoàng — SAIGON
B.S. Phan văn Dương 156, Lý Thái Tổ — SAIGON
B.S. Bùi thị Nhu 64, Đường Bắc Việt, Phát Thạ — CHOLON

TIẾP THEO S TRANG I

nhân chứng trên đều xác nhận có nghe tiếng súng nổ, nhưng họ chỉ ở trong nhà nhìn ra chứ không đến ra ngoài.

Đưa tay trái thề

Kể đó là nhân chứng quan trọng: chú Nguyễn nhị Ngoãi, vợ chánh thức của Võ văn En. Chị Ngoãi ra trước vành móng ngựa làm chứng với đưa con trên tay đang ngồn đầu ngũ say.

Tòa yêu cầu nhân chứng đưa tay lên thề nói sự thật, nhưng vì tay mới bận ôm con, nên chị Ngoãi phải đưa tay trái lên thề.

Sau nhiều câu hỏi, Đại Tá Chánh Thẩm nói « chị thề nhìn xem người ngồi phía sau đó phải là chồng chị không ». chị Ngoãi không nhìn ra phía sau, mà xác nhận trước tòa « Dạ phải, người đó là chồng tôi ». Tòa hỏi đi hỏi lại 2 lần, chị Ngoãi vẫn xác nhận như vậy.

Bị can xúc động

Từ lúc nghe Tòa kêu tên vợ mình chồng tôi nhận thấy bị cáo có vẻ xúc động. Bị can mắt nhìn thro từng cử chỉ và lời nói của vợ, rồi đôi lần lại cúi đầu mình xuống đất.

Nhân chứng Ngoãi xác nhận có đi từ Cà chi đến ở nhà ông Phạm văn Sáo ở Phú Thọ Hòa nhưng cho là không còn nhớ rõ ngày tháng.

— Nhân chứng có thấy Em lái xe Honda về nhà không ?

— Thưa quí Tòa, tôi không thấy.

— Nhân chứng khai không đúng sự thật là có tội ?

— Dạ thưa quí Tòa, tôi không biết, tôi không thấy gì hết.

Được đưa ra đối chất Võ văn En chỗ rằng hồm đó mình có lái xe Honda về nhà nhưng vợ anh ở trong nhà không có ra.

TIẾP THEO G TRANG I

Ông Phạm văn Lê văn Dọn thợ sỉ và Phan-văn-Thinh (thế tiếm xỉ) cùng tho Tòa biết Em lấm thợ rồi và hay nghỉ tối thường.

Không thấy dấu tay nhưng

Buổi chiều Tòa tái nhóm hồi 3 giờ 30 với nhân chứng sau cùng là Ông Trần văn Hương chủ phòng thí nghiệm tại Tổng Nha Cảnh sát Quốc Gia;

Ông Hương xác nhận ông Võ văn bắn trúng đạn. I vết gỉm vaonguồi phía sau lưng khiến bước tội C.T.V. và 1 viên khác lọn ngang đi.

Đứng 4 giờ chiều, Đại úy Công Tố Viện bắt đầu bước tội C.T.V. cho rằng vụ án xét ông Văn là một hành động đã man, gây xúc động và phẫn nộ trong lòng mọi người.

— Thưa bồi thẩm nhân sanh mang con người không bần cùng gian con kiến. Nhưng phần con người bị chà đạp trắng trợn.

Công Tố Viện hắc nhận, sau vụ án xét đã bắn ông C. có tất nhiều gia thuyết được đặt ra.

Những lời phân tích trong tấu chỉ tình đoàn kết đã tạo không ít.

— Có đúng luận cho rằng Võ văn En không là thủ phạm trong vụ án sát. Có dự luận thì người lại. Khiến cho mọi người đều ra nghị nghị ngờ ngờ không rõ thực hư.

Công tố viên mang chuyện đôi Xuân Thu ra kể để dẫn chứng, cho ý tài hại của lời dồn đại.

— Có dư luận cho rằng Võ văn En không là thủ phạm trong vụ án sát. Có dự luận thì người lại. Khiến cho mọi người đều ra nghị nghị ngờ ngờ không rõ thực hư.

Công tố viên mang chuyện đôi Xuân Thu ra kể để dẫn chứng, cho ý tài hại của lời dồn đại.

Gạt chánh trị ra ngoài...

Công tố không còn phân nghiêm ở đây phải gạt bỏ chánh trị ra ngoài mà chỉ nên đặt nặng Văn đề pháp lý. C.T.V. tỏ ra mừng, vì bao nhiêu giả thuyết đều không còn chỗ nào để bám vào.

Theo công tố viên, vụ án sát ông Văn, Vũ đã áp dụng một kỹ thuật giết người vô tình vì vô khoa học. Do là cảnh sát thường trực không bỏ.

Đến C.T.V. cũng đồn chung những lời tên bọn giết người khác gồm tay tử đồ xưa như Nero, Tào Thủy Hoàng và Hitler.

C.T.V đưa ra dẫn 47 dự liệu trong phạt tội phân nghịch cố sát và xâm phạm an ninh quốc gia

Tìm ra thủ Phạm

Đại úy Công Tố Viện nói tiếp Bây giờ không phải đề tìm ra thủ phạm mà để tìm ra chân lý. Mục đích là không phải để lời bào tội của tôi đi đến thành công, mà chỉ nên đi đến chân lý cho luật pháp không bị chà đạp day vò...

TIẾP THEO E TRANG I

Kế tiếp, 2 nhân chứng Lê văn Dọn thợ sỉ và Phan-văn-Thinh (thế tiếm xỉ) cùng tho Tòa biết Em lấm thợ rồi và hay nghỉ tối thường.

Không thấy dấu tay nhưng

Buổi chiều Tòa tái nhóm hồi 3 giờ 30 với nhân chứng sau cùng là Ông Trần văn Hương chủ phòng thí nghiệm tại Tổng Nha Cảnh sát Quốc Gia;

Ông Hương xác nhận ông Võ văn bắn trúng đạn. I vết gỉm vaonguồi phía sau lưng khiến bước tội C.T.V. và 1 viên khác lọn ngang đi.

Đứng 4 giờ chiều, Đại úy Công Tố Viện bắt đầu bước tội C.T.V. cho rằng vụ án sát ông Văn là một hành động đã man, gây xúc động và phẫn nộ trong lòng mọi người.

— Thưa bồi thẩm nhân sanh mang con người không bần cùng gian con kiến. Nhưng phần con người bị chà đạp trắng trợn.

Công Tố Viện hắc nhận, sau vụ án sát đã bắn ông C. có tất nhiều gia thuyết được đặt ra.

Những lời phân tích trong tấu chỉ tình đoàn kết đã tạo không ít.

— Có dư luận cho rằng Võ văn En không là thủ phạm trong vụ án sát. Có dự luận thì người lại. Khiến cho mọi người đều ra nghị nghị ngờ ngờ không rõ thực hư.

Công tố viên mang chuyện đôi Xuân Thu ra kể để dẫn chứng, cho ý tài hại của lời dồn đại.

Gạt chánh trị ra ngoài...

Công tố không còn phân nghiêm ở đây phải gạt bỏ chánh trị ra ngoài mà chỉ nên đặt nặng Văn đề pháp lý. C.T.V. tỏ ra mừng, vì bao nhiêu giả thuyết đều không còn chỗ nào để bám vào.

Theo công tố viên, vụ án sát ông Văn, Vũ đã áp dụng một kỹ thuật giết người vô tình vì vô khoa học. Do là cảnh sát thường trực không bỏ.

Đến C.T.V. cũng đồn chung những lời tên bọn giết người khác gồm tay tử đồ xưa như Nero, Tào Thủy Hoàng và Hitler.

C.T.V đưa ra dẫn 47 dự liệu trong phạt tội phân nghịch cố sát và xâm phạm an ninh quốc gia

Tìm ra thủ Phạm

Đại úy Công Tố Viện nói tiếp Bây giờ không phải để tìm ra thủ phạm mà để tìm ra chân lý. Mục đích là không phải để lời bào tội của tôi đi đến thành công, mà chỉ nên đi đến chân lý cho luật pháp không bị chà đạp day vò...

CHUYỆN MỖI NGÀY

(Tiếp theo trang 1)

Hạm chúa

Theo tin hành lán Tòa Án thì ông Nguyễn Trường Ty Cảnh sát ở Kiên Giang chế mới nhiệm chức có 100 ngày chẳng chỉ, mà đã cầy gạo ăn 1 lần, cỡ 25 triệu đi.

Nếu quả thiệt như vậy, thì nghề thuật « nuốt » của ông nầy cao cường hơn con gấu của đoàn Xiếc quốc (« dớp » mỗi ngày 750 kí cà rốt) quả nhiều rồi.

Đây nhé: bà con thử bỏ bàn toán tính xem, 25 triệu chia đều cho 100 ngày... mỗi ngày, thì mỗi ngày quan « nuốt » trăng được của dân... 250.000 bạc đồng.

Với số bạc một phần tư triệu nầy, quan lại có thể mua cả thu... cả rốt, thì bà hưởng gì chỉ nuốt cỏ... 750 kí cà rốt gần kiu.

Vậy thì... hạm nầy rất đáng được đem vào vườn Tao Đàn biểu diễn cho gấu đoàn xiếc lẻ con mất luôn.

TIẾP THEO D TRANG I

LĐQG tu chỉnh đề bàn H.P trong lại không bị đồng khung vì sắc luật này v.v

Một sự giải thích

Tài cả nhóm lý do của QH.LH viện dẫn để bàn tu chỉnh sau khi thông điệp LBLĐQG bác bỏ bằng 1 bản thông điệp giải thích lý do. (Bình Minh đã đăng trước đây.

Rõ ràng thì sự tu chỉnh không tu chỉnh đưa Q.H.L.H đến quyết định các dân biểu cùng tuyển thì sẽ quyết tâm bỏ vào bên biểu pháp sau khi chung quyết. Trước sau trong 2 phiên họp có 102 dân biểu đưa tay thề: Như vậy kỉ cũng là một lối thoát chính ngăn và QHLH triệu tập cuộc họp bảo đề công bố lập trường như đã nói.

Kết quả tốt đẹp

Phần giải đáp câu hỏi, trả lời ý một kỹ giả về sự thất bại của cuộc tranh đấu vừa qua, ông Sửu nhận thất bại về phía ly, nhưng sẽ nắm chắc thành công sau vì QHLH sẽ không chấp nhận bất cứ phức nghị hay tu chỉnh ân gì, sau khi Hiến Pháp đã chung quyết.

Áp lực dân biểu

Được hỏi có phải đặt ra vấn đề tuyên thệ, Văn phòng QH muốn gây áp lực các dân biểu không, ông Sửu nói rằng không có vấn đề bắt buộc ai cả như ngày sau có nhiều vị dinh nhau phi tên v.v...

Trả lời một câu khác, ông Sửu nói QH không hề nghĩ ngờ gì UB L.Đ.Q.G cả, mà chỉ tin trả lại quyền tự do Thảo Hiến, bởi HP là tối thượng không thể bị đóng không bởi một sắc luật và ông Sửu nói, tên tuổi của anh em đã gắn sẵn vàng rồi và ông quyết còn sẽ vàng đến khi xuống suối vàng không bỏ.

Một kỹ giả nêu đề mà sẽ đề nghị của QHLH xin tu chỉnh điều 21 rằng, QHLH chỉ sẽ mãn nhiệm kỳ khi QHLP được triệu tập. Ông Sửu cho biết chỉ kéo dài thêm vài tháng vì sau 3 tháng H.P được bàn hành sẽ có cuộc bầu cử Tổng Thống nên cần duy trì vai trò của QHLH để tránh khoảng trống chánh trị.

Người ra đi hôm theo ông Sửu khi có Hiến pháp thì tất cả cơ cấu như HĐDQ, UBLĐQG không còn có cách pháp lý nữa và Chánh phủ không có quyền Lập pháp QHLH sẽ thiu SL bầu QHLH: v.v..

Cuộc họp bão chấm dứt hồi 17 giờ 45 và buổi tiếp tân vui vẻ diễn ra ngay trong trụ sở QH.

TIẾP THEO I TRANG I

Thành thật chúc.

Chau BÙI THỊ TƯỜNG - AN (Trường nữ Ô.B. Bùi-Xuân-Đường Trường-Ty Thông-Tin Gia - Định).

Và Cậu ĐẶNG QUANG VINH Phát-nam Ô. B. Đặng Hữu Tăng Thương-gia tỉnh Gia - Định) An-Vinh Hạnh-Phúc.

Chú : Hồng - Thu
— : Huỳnh Đình Kính
(Phó-Ty Thông-Tin Long-An)

AN VINH HẠNH PHÚC

Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.gòn
Q.L. Phạm-văn-Bê

TIẾP THEO A TRANG I

Sống khôn thác thiêng

Bà Luật sư nghiêm ngặt với vai « Ông Trần văn Văn sống khôn thác thiêng, nếu linh hồn ông có phảng phất đến phiền Tòa nầy, xin ông mở khiếu cho Tòa đắc kết nhanh một bản án vô tư vô công minh.

Luật sư cho rằng bị can ông quá trẻ ở trong tổ chức bị ép buộc, xin Tòa nhận giảm tiêu khia cạnh đó.

Luật sư nói thêm, những nhân chứng quan trọng là máy vị Dân Biểu mà bà đề nại ra ở trong ban điều tra của khối Phục Hưng Miền Nam QH.E.H nhưng rất tiết đề nghị nơi bị Tòa bác.

Tại giữ ở Tổng Nha, nên...

Luật sư cho đây là một vấn đề đặc biệt, vì nếu là ra Tòc thường thì bị can sẽ được hiểu vấn trước mặt Luật sư biện hộ. Còn Võ văn En bị bắt đến giờ hoàn toàn ở Tổng Nha, không có ở Chí Phủ ngày nào biết dân biểu giam lỏng bị can quá sự nên không đề can đảm khai sự thật.

Luật sư mong rằng, khi bản án được truyền ra đường có ai hoang mang hoặc tỉ đối phương không hệ vịn vào đề đề khai thác.

Mâu thuẫn

Luật sư lấy lẫm lạ, tại sao lúc nói bị bắt, Võ văn En không khai gì hết.

Nhưng sau đó chính máy nhân chứng lại mâu thuẫn nguy trong lời khai của anh. Và yêu cầu đương án hoàn toàn căn cứ trên lời khai của phần chứng, rất có thể phản xét bản án kém công minh.

Ngăn nhân cửa chiến tranh

Luật sư cho can phạm là nạn nhân của chiến tranh: Bằng chứng là trước đây En bị VC cưỡng bách đi lính và sau đó VC lại nguyên nơn bom chống khai.

Can phạm muốn sống cuộc đời hợp pháp nên đã tìm cách cước có tờ khai gia đình và cũng có thể bành quân dịch (được miễn).

Vì muốn chếc xe Honda

Luật sư kể lại lời En đã nói với mình trong lần gặp ở Tổng NhaCS. « Thưa bà em đâu muốn giết người em ham muốn chiếc xe Honda quá nên em vái van đương ai đi ngang qua đường đó trong lúc ấy hết »

Luật Sư yêu cầu Tòa dựa theo lời khai của Trung Tá Cư để đánh đổ lời khai của 2 nhân chứng Trần văn Xuân (tài xế) và Lê Quang Thành (an ninh)

Tại Sao biết mà đón ?

Luật sư cho là chuyện vô lý

Cuối cùng Luật sư lại nhấn mạnh đến bản án công minh, và xin Tòa đối tụ đánh bị can thành không phạm tội. C.T.V. đưa ra lý lẽ buộc tội bị can sau khi Luật sư Đại đã biện hộ.

Luật sư Đại đề nghị xin giữ lời khai của Trung tá Cư, và nên bác hết những lời khai thác.

XEM TRANG 3

BUÔN XÁC CHẾT

THƯ BẢN QUA...

(TIẾP THEO TRANG 2)

3) Những nghệ sĩ được mời tham gia phải gồm có những điều kiện ra sau ?

Để giải quyết 3 vấn đề then chốt trên, tưởng nên lập ngay một « Ủy ban nghiên cứu » bên cạnh Bộ Văn Hóa, gồm một hai nhân viên cao cấp của Bộ chủ tọa và giữ chức Thư ký với sự tham gia của nhiều văn nghệ sĩ có thừa khả năng và kinh nghiệm, làm ủy viên.

Sau khi nên tảng được xây dựng xong, chắc phải tiến đến việc thành lập nhiều Ủy ban để thực sự bắt tay vào việc :

— Ủy ban tuyển chọn soạn phẩm (không kể mới hay cũ)

— Ủy ban tuyển chọn nghệ sĩ diễn viên của mỗi bộ môn,

— Ủy ban đọc diễn

— Ủy ban kỹ thuật

— Ủy ban hướng dẫn.

Sở dĩ chúng tôi nghĩ đến « Ủy ban hướng dẫn » là xét rằng, người nghệ sĩ V.N xuất ngoại chánh thức với tư cách đại diện cho dân tộc đem chuông đi đánh xứ đại diện cho dân tộc đem chuông đi đánh xứ người, thì ít ra mỗi cá nhân nghệ sĩ ấy phải có những tác phong như thế nào đó, phải biết nói tiếng xứ người để phòng khi trả lời các cuộc phỏng vấn hoặc đối đáp xã giao. Chẳng những thế, mỗi nghệ sĩ nhân viên phái đoàn, còn cần biết qua lịch quán, phong tục, lịch sử của thành phố và tiểu bang mà mình đến viếng.

Ủy ban hướng dẫn nầy không khác « Ban Học tập ».

Trừ Ủy ban nầy có thể hoàn toàn do Bộ Văn Hoa đảm nhận, còn 4 Ủy ban vừa kể trên cần phải có sự tham gia đông đảo của văn nghệ sĩ đôi đào hiểu biết, đặt nặng danh dự chung của dân tộc trên cảm tình cá nhân, bè phái.

TRẦN TỬ VĂN

XIMANG DODILAND HÀ-TIÊN

NHÀ MÁY

XIMANG HATIEN

33,35.37 NGÔ ĐỨC KẾ SAIGON D.T. 25.648 — 93.809.

THÔNG-CÁO

Nhà máy Xi-Măng Hà-Tiên trân trọng thông báo cùng quí vị khách hàng rõ :

Hiện nay tại Nha Thương Mại chúng tôi, số 33-37 Ngô đức Kế Saigon có bán tại đa xi-măng Hà Tiên và Nhập Cảng cho khách hàng từ 1.000 bao trở lên, với giá như sau :

— LOẠI XI MĂNG NHẬP CẢNG :

— Giá lẻ : 250đ/bao
— Giá sỉ : 240đ/bao (cho các nhà buôn)

— LOẠI XI MĂNG HÀ TIÊN :

— Giá sỉ : 215đ/bao, giao tại Nhà Máy Xi măng Hà Tiên — Thủ Đức.

SAIGON, ngày 5 tháng 1 năm 1967
GIÁM ĐỐC THƯƠNG MẠI

ASPRO

Trị: CẢM CÚM ĐAU NHỨC

DÙNG CÓ BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

BỐ CÁO

Này 20.1.1967 đúng 9 giờ sáng, tại Ty Ngân Khố Phan Rang sẽ bán đấu giá công khai :

1 Xe gắn máy hiệu Motobécane

Cước Chú : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí trụ trội —

XEM : Hỏi Ty Thuế sở tại.

Trưởng-Ty Thuế Vụ Phan Rang

Bố - Cáo

Ngày 20.1.1967 đúng 8 giờ 30 sáng, tại Ty Cảnh Sát Quốc Gia Phước Long sẽ bán đấu giá công khai :

1 xe Jeep

Cước chú : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội —

XEM : Hỏi Ty Thuế sở tại Vụ Phước Long

Trưởng Ty Thuế Vụ Phước Long

BỐ - CÁO

Ngày 20.1.1967 đúng 9 giờ sáng, tại Phòng Viễn-Thông Phước Tuy sẽ đấu giá công khai :

114 bình điện

Cước chú : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội —

XEM : Hỏi Ty Thuế sở tại

Trưởng Ty Thuế Vụ Phước Tuy

BỐ - CÁO

Ngày 21.1.1967 đúng 9 giờ 30 sáng, tại Ty Trước Bạ và Ty Cảnh Sát Quốc Gia Đà Nẵng sẽ bán đấu giá công khai : 1 máy chữ, gạo, muối, vỏ chai, chai bia 33 và đồ vật linh tinh.

Cước chú : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí phụ trội —

XEM : Hỏi Ty Thuế sở tại, Trước Bạ Đà Nẵng

Trưởng Ty Trước Bạ Đà Nẵng.

BỐ CÁO

Ngày 20.1.1967 đúng 9 giờ sáng, tại số 15/1 Ngô. Quyền Chợ lớn sẽ bán đấu giá công khai 2.802gr 61 vàng, 10.702 bạc, máy ảnh, đồng hồ, quần áo cũ, cân bàn, sổ tay, thuốc nhuộm synthétic résin, 1 phi cơ cùng các vật dụng linh tinh.

Cước chú : Phải trả tiền mặt — Không bảo đảm — Thêm sở phí trụ trội —

XEM : Hỏi Ty Thuế Trước Bạ 2 Saigon

Trưởng - Ty Trước - Bạ 2 Saigon

BUỔI HÁT BỘI

do HỘI KHUYẾN LỆ CỔ CA tổ chức

Tại Trường Quốc Gia Âm Nhạc và Kịch Nghệ 112 đường Nguyễn Du (Taberd cũ)

NGAY CHỦA NHỰT 15-1-1967

từ 15 giờ 30 đến 18 giờ đến 30

DIỄN TUỒNG :

XUẤT ĐẦU : DỰ NHƯỢNG ĐẠ LONG BÀO

XUẤT SAU : XỬ ÁN BẰNG QUÍ PHI

XIN CHÚ Ý : Có bán vé trước tại Trường Quốc Gia Âm Nhạc

NGÀY THỨ BẢY : 14-1-1967

Sáng : từ 8 giờ đến 12 giờ 30 Chiều : từ 15 giờ đến 19 giờ

NGÀY CHỦA NHỰT 15.1.1967

Từ 7 giờ sớm mọi

GIÁ VÉ : 100đ — 80đ — 60đ 20đ

Cáo thị đấu thầu Công khai

1) — MỤC TIÊU VIỆC ĐẤU THẦU : In và cung cấp ấn chỉ sổ sách cho Nha Tổng Giám Đốc Thuế vụ và các cơ quan trực thuộc trong niên khóa 1.967.

— Trị giá ước lượng 2.353.406đ80
— Tiền ký quỹ tạm 58.000đ00
— Tiền ký quỹ thiệt thọ : 5đ/o tổng số tiền đã đấu thầu.

2) — NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ BÌ THẦU : Ngày thứ hai (30-01-1.967) hồi 9 giờ sáng, tại Nha Tổng Giám Đốc Thuế vụ, số 85 Đại lộ Hòa Nghị Saigon.

3) — NƠI THAM KHẢO BIỂU LỆ SÁCH : Nha Tổng giám Đốc Thuế vụ (Phòng Vật liệu) số 85 Đại lộ Hòa Nghị Saigon, trong những ngày giờ làm việc.

XIN CHÚ Ý : Đơn xin dự thầu phải nạp tại Phòng Vật liệu Nha Tổng Giám Đốc Thuế vụ trước ngày 25-01-1967.

Saigon, ngày 6 tháng 01 năm 1.967
K.T Tổng Giám Đốc Thuế Vụ
Chánh Sở Hành Chánh
NGUYỄN THÀNH NGHĨA

MÌNH ƠI! ĐÊM NAY MÌNH HẸN Ở ĐÂU ?

Ở VICTORIA

VICTORIA là :

♦ Là nơi hẹn hò của những tài tử giai nhân.
♥ Là nơi giải trí của những người hào hoa phong nhã.
♣ Là nơi lý tưởng của những người sành điệu.

KHUNG CẢNH : Huyền ảo — Ấm cúng — Sang trọng

NIGHT CLUB VICTORIA

417 Võ Di Ngụy Phú Nhuận

Bệnh Học Hay Quên !!!

Các bạn học sinh sinh viên thì hay bị rốt hoài, tại bộ óc, tim, thận sái kém nên học rất khó tàm mà không nhớ dai, khi thi không còn nhớ những bài đã học. Vậy ai có bệnh tối dạ, hoặc học mau thuộc thường mau quên nên bỏ bê quên tiếc rất tiền xe ngoài tiệm quán. Muốn có trí hoặc thông minh học dai nhớ dai, làm việc cũng nhớ dai. xin mời lại :

ĐÔNG Y SĨ NG.-GIA-THƯỢC

169F Đại lộ Nguyễn văn Thoại Gia Định (Gần Sở Giấy Thép Gió Phú Thọ)

(trừ Phan-T.-Giản) (K.N. 21217-11-66

RAO VẶT — RAO VẶT

Bá đã sơn quân tấn số 1

VÕ-VĂN-VĂN trị bịnh Tử cung Bạch đới hạ.

(Hỏi các Tiệm thuốc Việt Hoa).

K.N. Số 145/15 11-63

SANH LỢI

Qui vị có ít nhiều vốn chơi cũng đáng muốn có lời do Villa Bellinn Hotel (Course Aix Pasteur Nouvat)

— Hoặc mua được trả góp
— Bán nhận đi tiền mặt

Xin do MYKIM

8 Ngô Tùng Châu SAIGON
D.T.: 3.989

Khi có thai, đau trăng đau dưới bụng, lâu thì 3 ngày hoặc 5 ngày hoặc 7 ngày, đi đứng khó khăn đau tiêu ngày rất nên uống.

BÁ ĐÃ AN TOÀI số 43

VÕ-VĂN-VĂN

(K.N. số 149, 10-5-1963)

9 giờ tối uống

— 6 giờ sáng, uống đau bụng khỏi cơn ăn, đi làm việc như thường.

— không công phạt tỷ vị.

— Trị bịnh bón uất lâu năm

THANH TANG BỔ TÁ HOÀN

S5 5 tục danh là XÔ BÔ, TRUC.

ĐÀM VÕ VĂN VĂN (Kỹ Thai)

Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.

K.N. số 432 ngày 24-3-66

KỸ NGHỆ SẮT ĐỒNG - TIẾN

543/66 Phan-Đình-Phùng (Bàn Cờ)

Chuyên sản xuất — cung cấp giường, tủ, bàn ghế, cửa sắt, ống nước v.v... Giao hàng mau lẹ — Giá phải chăng.

Trị đau bụng no hơi SÌNH BỤNG, Ia mửa

Trẻ con ọc sữa nên chỉ dùng

Số 3 TÊ THẾ TIÊN ĐƠN

Võ Văn Vân

mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh (nên để bầm trong nhà)

K.N. số 451 ngày 25-9-63/24-3-64

Dạy lái xe rẻ không đâu bằng

Dạy đủ các xe du lịch tăng thêm mấy đầu, ba bánh nhận máy không tính tiền. Học ngày giờ nào cũng được, do chủ trường nhiều kinh nghiệm chỉ giành lấy công làm lời. Dạy lái gái đàng nguyên tắc không sợ hư xe, không gây tai nạn đụ chắc chắn. CÓ LỚP RIÊNG CHO PHỤ NỮ và lớp bổ túc cho các bạn đã có bằng mà vì yếu hay đi dốc chạy thật tránh. Có chỗ ăn bình dân ngủ khỏi tiền. Đủ giấm giấy sức khỏe 2 năm không tính tiền.

TRƯỜNG TÂN DÂN

95 BÙI THỊ XUÂN SAIGON

RONÉO

NGUYỄN-VÕ

Chuyên trình bày DỰ ÁN — KHẾ ƯỚC — ĐỊNH ÁN KIỂU TỰ. SÁCH GIÁO KHOA đề Học sỉ phụ trách. In bằng máy Tự Động.

Hàn hết các cơ sở Thương Mãi Thủ Đô rất tín nhiệm ở chỗ IN ĐẸP, ĐÚNG HẠN.

Qui vị ở xa, thư hỏi :

221 Phạm ngũ Lão Saigon

Saigon Victoria địa ốc

— Villa Bản gấp. Building bán gấp.
— Villa Trương minh Giảng 500m2 mặt tiền (giao trống).
— Villa Nguyễn Du 420m2, mặt tiền (giao trống).
— Villa Trương minh Giảng 400m2 kiểu mới (giao trống).
— Villa Trương minh Giảng 700m2 (giao trống).
— Building Yên Đỗ 1.000m2, luôn Villa.
— Building Phan ngũ Lão 475m2 54 phòng (giao trống).

Số 89 C Lê văn Duyệt

Pháo Tết ! Pháo Tết !

Pháo nổ tan tành như xác pháo !

Tổng Đại lý tất cả các loại pháo đã được phép sản xuất. Tại hàng lịch :

ĐỒNG - NAI

29 Tạ Thu Thâu — SAIGON

Thăng cửa Đông chợ Bến Thành

Điện thoại : 20.678